

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
“Јован Јовановић Змај”
Сремска Митровица

НА КРИЛИМА ЗМАЈА

БР. 1

Садржај:

1. [Уводна реч](#)
2. [Из историјског прегледа...](#)
3. [Ко је чика Јова Змај?](#)
4. [Посета директору школе](#)
5. [Билингвална \(двојезична\) настава - будућност нашег образовања](#)
6. [Један дан у боравку](#)
7. [Пријем првака](#)
 - 7.1. [У разговору са прваком](#)
8. [Професионална оријентација](#)
 - 8.1. [На Сајму науке](#)
9. [Дан отворених врата](#)
 - 9.1. [Утисци родитеља и ученика](#)
10. [Дечја недеља](#)
11. [Математика није баук](#)
12. [Дан школе](#)
13. [У окриљу културе](#)
 - 13.1. [Наша библиотека...](#)
 - 13.2. [Штифлина изложба](#)
 - 13.3. [Ученици ромске популације](#)
 - 13.4. [Маскенбал](#)
 - 13.5. [Милански едикт](#)
 - 13.6. [200 година од рођења Петра Петровића Његоша](#)
 - 13.7. [120 година од рођења Милоша Црњанског](#)
 - 13.8. [Некадашњи ученици наше школе](#)
 - 13.9. [Рекли су...](#)
14. [Безбедност у нашој школи](#)
15. [Воз је кућа путујућа](#)
16. [Савети психолога](#)
17. [Из пера наших ученика](#)
 - 17.1. [Литерарни радови наших ученика](#)
 - 17.2. [Ликовни радови наших ученика](#)
18. [Спортска страна](#)
19. [Шарена страна](#)
 - 18.1. [Анегдоте о познатим писцима](#)
 - 18.2. [Смех до суза](#)
 - 18.3. [Питам те, питам...](#)
 - 18.4. [А сад понеки виц](#)
 - 18.5. [Да ли сте знали...](#)
 - 18.6. [Време је за квиз](#)
 - 18.7. [Провери колико си ителигентан](#)
20. [Ближи се крај, сумирају се утисци, долази први снег, кити се школа...](#)
21. [Ми смо уредници....](#)

ХИМНА ШКОЛЕ

I

На брежуљку стара дама
златним велом обасјана.
Сива јесте, али насмејана
и у души је распевана.

У њу уђеш сасвим мали,
слова учиш ко у шали.
А излазиш већ зрео
да сам бираш шта би хтео.

Реф.

Постаћемо ил' лекари
ил' трговци ил' зубари.
Својој школи понос, дика
она ствара победника.

II

И на крају кад све прође
осврни се, реци: „Хвала“
старој дами као мами
на свему што ти је дала.

1. УВОДНА РЕЧ

На опште задовољство ученика, свих запослених, родитеља и пријатеља Основне школе „Јован Јовановић Змај“ из Сремске Митровице, част нам је и задовољство да објавимо први електронски часопис под називом

„НА КРИЛИМА ЗМАЈА“

Намера нам је да како ближу, тако и ширу јавност, упознамо са разним аспектима из богатог живота наше школе. Планирано је да часопис излази два пута током школске године, на крају првог и другог полугодишта (у децембру и јуну месецу). У овом школском листу објављиваћемо најактуелније догађаје везане за нашу школу, достигнућа наших ученика, најбоље литерарне и ликовне радове ученика, текстове о нашим некадашњим ученицима, а сада успешним људима у свом послу, као и разне друге занимљивости. Обележаваћемо и значајне јубилеје из науке и културе уопште.

Све добронамерне сугестије биће нам подстрек за успешну реализацију постављених циљева.

Електронски школски лист „На крилима Змаја“ моћи ћете да пронађете на нашем сајту школе zmajsm.edu.rs.

Уредници

ЗМАЈ

Био једном један Змај

- Какав Змај?

- Весео и насмејан!

*Низао је речи сјајне,
Откривао деци тајне,
написао песме трајне.*

*Желео је овај Змај
да промени свет:
- да на пољу цвета цвет,
- да нас сунце увек греје,
- да се дете увек смеје.*

*На крилима овог Змаја
лете данас многи ђаци,
зато школа моја сада,
име овог Змаја слави.*

Наша ученица Мина Берисављевић IV- 2

2. Из историјског прегледа...

(Исечци из старих летописа наше школе из периода од 1944. године до 1954. године)

Наставници из 1946. године

Школе пре другог светског рата

Пре Другог светског рата у Сремској Митровици биле су три школе: *Женска* у згради Српске црквене општине са преко 500 ученица, *Мушка* у Градској згради, у Змај Јовиној улици, са преко 500 ученика и *Мешовита* у Градској згради на Сајмишту са преко 200 ученика и ученица.

Договор о оснивању школе

У јесен 1944. године неколико просветних радника, чланова културно-просветног одбора, чији је главни задатак организација школства и ваншколски рад у разним секцијама, доносе одлуку о оснивању школе.

Почетак рада

Школа је почела да ради редовно од 07.12.1944. године. Тада је окружни народни одбор војним актом именовao девет учитељица и управитеља. Поред редовног извођења наставе, просветни радници су организовали анафалбетске течајеве за одрасле, предавања и приредбе у оквиру Народног универзитета, а увођењем месне библиотеке и читаонице, издавале су се и зидне новине.

Премештање школе

Школа је привремено смештена у бившу *Немачку школу*, а након кратког времена у дом Мајке Југовића, а све у време кад је фронт у непосредној близини. Убрзо се војска усељава у све веће зграде, па и у школску, па се школа сели у кућу усташког злочинца др Петра Гроздића. Ту се радило целу ту школску годину и тек маја 1945. се сели у гимназијску зграду. Пошто је сав школски намештај развучен, учитељима је успело да

сакупе 489 клупа и то око 300 комада у исправном стању, а столова и катедри уопште није било. Настава се редовно одржавала, договарало се о потребама и могућностима рада. Учила није било, као ни књига, тако да су се учитељи испомагали разним часописима и диктирањима, те се тако и у тим скученим приликама савладавало најважније градиво.

Први наставник

Први наставник - инструктор је био Стјепан Бараћ, који је постављен у марту 1945. по одвајању среза и града и то само по питању школства. Он је давао наставницима свестрана упутства за школски, а исто тако и ваншколски рад. Рад у школи те школске године је завршен у јулу 1945. године.

Састанак наставника

Пре почетка рада, 3. септембра, одржан је састанак наставника и ту је према привременом наставном програму, који је издало Савезно министарство просвете, а који су издали наши педагози према узору совјетске школе, усвојен план рада и распоред наставника. Притом је наставник - инструктор истакао да наставници у овој школској години настоје да сва деца пођу у школу, да се код деце развија љубав за рад у школи и рад уопште, да из школе изађу ђаци способни за живот, а не као у ранијој школи, где су из ње излазила полуписмена деца, често пута неспособна за какав озбиљнији рад. Да би се то постигло, и наставници би требали да уложе много труда и воље у свој рад. Морају се и сами изграђивати читањем савремених стручних књига.

Основан је и курс за остале ученике. Радно време у школи је било једнократно и наизменично, тј. сваки други дан. Дисциплина ђака није била на висини, али су зато одржавани родитељски састанци како би се родитељи саветовали да утичу на децу и у учењу и у владању. Да би се помогло сиромашним ученицима, основана је школска кухиња, а касније и обданиште за децу чије мајке одлазе на рад.

Оснивање школске библиотеке

Убрзо је основана и ђачка библиотека. Сакупљене су и неке књиге за наставничку библиотеку. Резултати рада су били одлични и школа у Сремској Митровици је била међу првима у Срему. Поврће произведено у школској башти је продавано „Тргопромету“, а кукуруз су купили наставници. Новац је уложен у школску касу и служио је за разне школске потребе.

Завршетак школске године

Школска година је завршена крајем месеца јуна када су слабуњава деца, чланови Пионирске организације и чланови Црвеног крста, отишли на летовање у Дубровник.

ШКОЛА ДОБИЈА СВОЈЕ ИМЕ

Осмогодишња школа бр. 1 **19. марта 1954.** добија своје име „**Јован Јовановић Змај**“. Школске 1960/1961. из Змајеве школе се издваја један део ученика и наставника и прелази у нову Основну школу „Јован Поповић“.

Ово је само један мали траг који је остављен у далекој прошлости на пожутелим страницама летописа. О данашњој школи се већ зна доста и она је представљена на сајту наше школе. Из тих разлога хтели смо да се дотакнемо једног другог духа времена, којег ће се сетити највероватније наши најстарији.

Данашњи изглед наше школе

*Текст припремио
Марко Јаношевић VI-1*

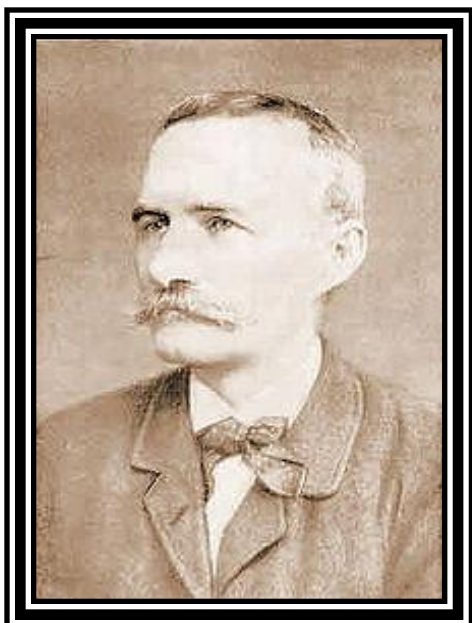
3. Ко је чика Јова Змај?

Ове 2013. године обележавамо 180 година од рођења овог нашег славног српског дечјег пеника и чије име носи велики број школа у Србији, а међу којима је и наша школа.

На постављено питање у самом наслову покушаћемо да одговоримо кратким освртом на биографију чика Јове Змаја.

Јован Јовановић Змај рођен је 24. новембра 1833. године у Новом Саду. Основну школу и гимназију завршава у Новом Саду.

Његов отац после буне је Новог Сада, а Јован за капетана. Школовање Братислави, Трнави и Бечу да би их наставио болести и имућне породице, свој родни град бива магистрата, а затим и Године 1862. наредне године отишао управника деловодитељ Матице 1869. године, успева да лекар радио је у Новом његова жена Ружа, бебом, кћеркицом рођених пре Смиљке што је, уз смрт супруге,

Павле, иначе адвокат и сенатор, постављен за градоначелника волонтерског пристава градског наставља на лицеју у Модри. Студије права започиње у Пешти па у Прагу. Због очеве осиромашења његове некад прекида студије. Вративши се у изабран за актуара новосадског за подбележника.

оженио се Ружом Личанин, да би у Пешту, где је добио место Текелијанума, актуар и српске. Истовремено, крајем заврши студије медицине. Као Саду и Панчеву, где умире оставивши га са тек рођеном Смиљком. Иначе, четворо деце умрло је у најранијем детињству, Змајев живот овенчало великом

људском трагедијом. Кулминација те трагедије била је и смрт кћерке Смиљке, али и његове кћерке Анке из другог брака, као и његове усвојене кћерке Маце (обе су умрле 1901. године).

Змај је службовао као лекар у Новом Саду, а потом је и две године радио у Београду на месту драматурга Народног позоришта. Из Београда одлази у Беч, где као лекар службује девет година. Као лекар радио је и у Сремској Каменици и у Загребу. Свој животни и радни век великан српског песништва, али и српског лекарства, завршио је у Сремској Каменици. Умро је 14. јуна 1904. године. У дому, у коме је живео, данас се налази Змајев музеј.

Као лекар несебично је помагао људима лечивши сиромашне бесплатно где год је радио. У Београду је иницирао и основао санитарни надзор по школама, док је групом својих колега основао и прву амбуланту у Србији.

Био је велики патриота. Још од најраније младости подржавао је идеју Уједињене омладине српске, као и идеје Српске народне странке Светозара Милетића. Сањао је да сви Срби, без обзира на границе, треба да живе у једној држави.

Покрену је и успешно водио више часописа за децу и одрасле: „Змај“ (по овом часопису је и добио надимак), „Стармали“, „Жижа“, „Илустрована ратна хроника“, „Јавор“ и „Невен“ који је уређивао до краја свог живота на коме су васпитаване генерације и генерације најмањих.

Живећи животом потпуно посвећеним свом народу, својој земљи, занемаривао је и на последње место стављао сопствено поетско стваралаштво. Своју поезију сабирао је у „Певанију“. Неретко се догађало да свој рукопис изгуби или затури. Песнички узори су му били Јован Хаџић, Бранко Радичевић, Пушкин, као и народна лирска песма.

Круна његовог стваралаштва јесу две збирке песама „Ђулићи“ и „Ђулићи увеоци“, које у неку руку можемо назвати његовом поетском животном биографијом. У овим збиркама Змај је

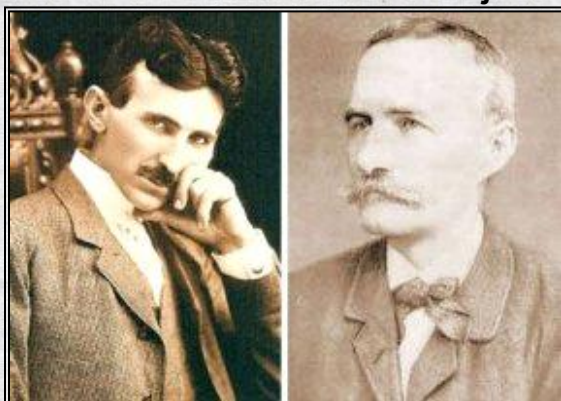
сабрао своје најсрећније и најтужније дане, дане велике љубави коју је доживео са својом супругом Ружом, среће које су је донело рођење њихове деце, али и дане великих трагедија и смрти својих најмилијих бића. Потом су уследиле и збирке „Снохватице“ и „Девесилге“. Иза себе је оставио велики број родољубивих, али и политичких и сатиричних песама.

Змај је написао више политичких и новинарских текстова, а аутор је и бројних књижевних коментара. Занимљиво је да је велики број политичких и сатиричних текстова написао под псеудонимом. Велике заслуге Јован Јовановић Змај има и на пољу књижевног преводилаштва.

Својим залагањем у сфери подизања националне културе сматра се једним од највећих посленика српске културе свих времена. Осим печата који је његова поезија утиснула у српску књижевност, значајан допринос дао је раду Матице српске. Са Светозаром Милетићем водио је Српску читаоницу, а залагао се и за развој српског позоришта. Један је од оснивача Српског народног позоришта у Новом Саду, у чијем је раду учествовао до краја живота.

Стваралачки портрет Јована Јовановића Змаја најбоље дочаравају речи Младена Лесковца који каже: „Змај је био хроничар једног друштва, сликар једног времена, критичар друштвених нарави и јавног морала, песник борбених тежњи једног сањалачког нараштаја и један од највећих Срба XIX века“.

Да ли сте знали да су Никола Тесла и Јован Јовановић Змај били пријатељи?

Никола Тесла је посетио Београд 1892. године, у месецу јуну. Био је то велики догађај. На сусрету са краљем Александром Обреновићем, Никола Тесла је одликован орденом Светог Саве другог реда, пошто је био амерички грађанин. Мање је познато да је тада Тесла упознао Јована Јовановића Змаја. Тада је Тесла јавно признао да је занесен поезијом Змаја и да се та љубав јавила још у младости, као и код свих нас. У Теслину час, наш славни песник је изрецитовао песму „Поздрав Николи Тесли“. Дирнут тренутком, лепотом песме и Змајем као песником и човеком, велики научник је пришао великом песнику и пољубио га у руку, по добром старом српском обичају, у знак поштовања.

Вративши се у Америку Никола Тесла је прионуо на превођење десетак Змајевих песама. Тиме чика Јова Змај постаје први српски књижевник чије су песме преведене и објављене у САД-у. Тесла коинструише, у част новог пријатељства и „Светлосног Змаја“, ћирилично написан надимак славног песника, прототип потоњих неонских реклама. То пријатељство, потпомогнуто генијалним Марк Твенем, трајаће колико и њихови животи.

Не знам шта је, је л`суштина,
Ил`то чини само мис`о-
Чим смо чули:долазиш нам,
Одмах си нас електрис`о.

На сто жице спроводнице,
Електрика јури сиром,
ваздухом ће бити споја
(после можда и етиром)

-Стоји стабло,стоји Српство,
Мајка сваком листу-сину,
Најсвежији лист му трепну
па одлети у даљину.

Ти нам,Тесла,ти врлице,
Оде летом јаче струје
У далеку Колумбију,

да ти муње колумбује.

И ти,Тесла,у којем се
Исполинске мисли роје,
Тебе враћа неодоље,
Да пољуби стабло своје.

Љуби стабло, дојчине му,
Сисни дојку, сисни врли.
Свака грана српског стабла
Тесли тепа,Теслу грли.

Београд је данас сретан
Рукујућ`се с српском диком
И открива срце своје
Пред Србином велебником.

Но ти мораш опет натраг

-Састанак нам кратко траје-
Ал`топлоту носи собом
Братинског загрљаја.

Остварена ј`мис`о твоја
Мис`о дивна и голема:
Међу нам`биће веза,
А даљина нема,нема.

Разумеће листак свежи
Сваку жилу свога стабла,
(Електрика наших срца)
И без жица и без кабла.

(ПОЗДРАВ НИКОЛИ ТЕСЛИ, БЕОГРАД 1892. ГОДИНЕ)

Змајеве мудрости:

Мачка неће никоме признати да је велики говорник - ако не уме маукати.

Ко свакоме верује, заслужује да буде преварен.

Мане су нам испрва пролазни сапутници, затим постају наши гости, а најпосле наши господари.

Има у животу човечијем ствари, које се не даду описати, него које се само осетити могу. На пример батине.

Природно се право у школи учи, а природна неправда у животу.

**Текст припремио
Лука Ивановић VI-1**

4. Посета директору школе Зорану Ђурићу

За школски лист замолили смо Зорана Ђурића, нашег директора школе, да нам изађе у сусрет и да са њим обавимо кратак разговор о различитим темама. Разговор је изгледао овако....

Новинар: Колико дуго сте директор ове школе?

Директор: Директор сам већ 11 година.

Новинар: Које циљеве сте себи поставили у раду и колико сте до сада тога остварили?

Директор: Поставио сам високе циљеве са жељом да Змајева школа буде понос нашег града и читаве регије, да у њој раде добри предавачи и да из ње одлазе добри ђаци. Надам се заједничком успеху.

Новинар: На ком се пољу боље сналазите, наставника или директора, и шта више волите?

Директор: Наставничку улогу више волим, али се добро сналазим и у улози директора школе.

Новинар: Колико је тежак посао директора школе?

Директор: Посао директора школе је доста тежак и тражи свакодневно ангажовање, јер нам је циљ да будемо најбољи у свему што радимо.

Новинар: Колико данас наша школа има укупно наставника и ученика заједно са подручним одељењима у Шашинцима и Јарку?

Директор: Укупан број наставника и особља, заједно са подручним одељењима у Јарку и Шашинцима, је 102, а ученика 1028.

Новинар: По чему је наша школа посебна? Шта бисте ви посебно издвојили?

Директор: Најпре бих истакао наше ученике које остварују изузетне резултате из различитих области науке и културе и тиме доприносе угледу наше школе, а потом и квалитет наставника који раде у школи.

Новинар: Основна школа је васпитно-образовна установа. Колико се у нашој школи ставља акценат на васпитавање деце?

Директор: Пре свега педагошко-психолошка служба, затим наставници, ја као директор школе, па и сами родитељи настојимо да утичемо на васпитање и усмеравање наше деце, најпре нашим личним примером.

Новинар: Колико у нашој школи има проблема са дисциплином и шта се може предузети поводом тога?

Директор: У суштини, сматрам да наша школа нема много проблема са дисциплином ученика тј. ти проблеми нису толиких размера као у другим школама. Мислим да решавање таквих проблема треба тражити у малом ангажовању тих ученика и проблеми ће се позитивно решавати.

Новинар: На шта све обраћате пажњу када наиђете на разне проблеме наставника и ученика?

Директор: Врло често обраћам пажњу на то да су деца будући одрасли људи и уколико им се и деси нека грешка, ја сам ту да то решим са надом да се то неће више поновити.

Новинар: Да ли обављате и ви разговоре са проблематичним ученицима?

Директор: Да, наравно.

Новинар: Да ли разговарате и са ученицима који су постигли добре резултате?

Директор: Много чешће и радије разговарам са њима и код мене су увек добродошли.

Новинар: Колико је теже разумети младе и радити са младима сада, у односу на некада?

Директор: Не видим разлику код мадих сада и некада. Дакле, да бисмо разумели децу морамо да им се максимално посветимо, да их разумемо, да им се прилагођавамо као и времену у којем живимо и у којем они одрастају. Човек треба да прати дешавања око себе.

Новинар: Шта сте у свом дугогодишњем мандату урадили на шта сте најпоноснији?

Директор: Поносан сам на изглед наше школе и све оно што је у њој урађено за време мог мандата.

Новинар: Каква је безбедност деце у нашој школи? Шта можете да нам кажете о томе?

Директор: Доста тога је урађено и на том плану. У циљу што боље безбедности деце у нашој школи, постављена је ограда око школе, постављен је видео надзор, наставници свакодневно дежурају на ходницима школе, тако да су све то нашу школу чини безбедном.

Новинар: Које су све активности обележили ово прво полугодиште и како сте задовољни добијеним резултатима рада наставника и ученика?

Директор: Сваке године се уводе неке новине, а показатељ за то је и успешно изведен Дан школе, 24. новембра.

Новинар: Школа следеће године слави свој јубилеј, шездесет година постојања. Какве активности планирате да организујете тим поводом?

Директор: Увек тежимо да будемо бољи од других, па ће и јубилеј бити посебан за све нас. Надам се да ће ученици, наставници и родитељи бити задовољни.

Новинар: Шта планирате за бољу будућност ове школе?

Директор: Велика жеља свих нас јесте да буде отворен базен у близини наше школе и надамо се да ћемо то убрзо и остварити.

Новинар: Шта бисте поручили ученицима наше школе?

Директор: Поручио бих им да осећај припадности овој школи доживљавају као нешто позитивно, да им основно школовање буде лепо упамћено, по лепом дружењу и знању и да се увек с поносом сете своје основне школе. Свима желим пуно успеха у животу и да се некада поново сретнемо.

***Интервју са директором школе урадили
Марко Јаношевић VI-1 и Милица Крстић VI-1***

5. Билингвална (двојезична) настава

- будућност нашег образовања -

Како бисмо што ближе описали и објаснили како функционише овакав вид наставе у нашој школи, замолили смо Лидију Фокс, професора разредне наставе, да нам изађе у сусрет како бисмо нешто више рекли о овој теми.

Зашто баш билингвална настава?

Наша школа укључена је у пројекат „Увођење двојезичне наставе на српском и енглеском језику у установама образовања на територији АП Војводине“ од самог почетка. Прво одељење првака започело је са радом школске 2011/ 2012. године, а у исто време ученици шестог разреда почели су да слушају наставу математике и географије на два језика.

Да ли сте пре двадесет или тридесет година (ово се, наравно, односи на нас који смо поодавно ступили у свет одраслих) могли да претпоставите да ће се енглески као обавезни страни језик учити од првог разреда основне школе, или, да ће се свако дете, поред енглеског, учити још један страни језик?

Потреба за знањем страних језика, као делом опште културе, присутна је у целом свету. Билингвална настава је један од начина да се одговори потреби за ефикаснијим моделом учења страних језика.

Шта је у ствари билингвална настава и зашто уопште изучавање језика у оквиру неког предмета?

Овај модел учења се у свету примењује већ дуже време, а ни у Србији није нов. Међутим, његова популарност у Европи све више расте, а разлог је, једноставно, његова ефикасност и његови квалитети. Двојезична настава је много више од учења страног језика на традиционалан начин. Она има позитиван утицај на развој многих аспеката личности и когнитивних способности ученика.

Како се то постиже?

Садржајима предмета који се обрађују на страном језику се приступа на другачији начин него у настави на матерњем језику. Методе рада у учионици су комуникативне и динамичне. Ученик активно учествује у откривању и повезивању садржаја. Рад је поткрепљен обиљем визуелног материјала који помаже ученику да лакше и једноставније разуме и запамти. Све је ово, сложићете се, део савремене педагошке праксе која у случају двојезичне наставе креативно спаја учење садржаја предмета (математике, рецимо) и страног језика.

Шта је са обуком наставника?

Обука наставника је кључ за овакав рад. Учитељи и наставници наше школе се од 2011. године континуирано обучавају за извођење двојезичне наставе. У планирање и извошење обуке укључени су Покрајински секретаријат за образовање и Британски савет у Београду. Улога Британског савета је од немерљивог значаја, јер она значи квалитет, дугогодишње искуство и

професионалност. Неки од сегмената обуке који је Британски савет организовао (а у којима су учествовали и неки од наших наставника и учитеља) су он-лајн ТКТ курс, курс за кориштење савремених технологија у учионици и посебно осмишљена једнонедељна обука наставника у Кембриџу, у Енглеској. Обучен наставник уме да изабере садржаје које ће обрађивати на енглеском језику, и зна како да то уради, а да ученици у исто време уче и садржај предмета, али и страни језик.

Звучи као изазов?

И јесте. Један од изазова са којима се сусрећемо је и недостатак уџбеника за ученике. Материјала за наставнике има, те га ми прилагођавамо нашим потребама или сами правимо материјал за ученике. Са друге стране, захваљујући залагањима школе, локалне заједнице и Покрајинског секретаријата, имамо три учионице које су опремљене рачунаром са приступом интернету и пројектором, као и интерактивним мимио системом. Технологија уноси у наставу динамику и елементе због којих је деци настава занимљива, а усвајање знања на свим нивоима олакшано. То је оно што радује и децу, и родитеље и нас наставнике.

Ово је трећа година спровођења билингвалне наставе у нашој школи. Каква су искуства учитеља и наставника?

Билингвална настава је изазов за наставнике, иновација која захтева пуно труда, стрпљења и времена. Иновације помажу да идемо у корак са временом и да нашим ученицима пружимо нешто више. Савременија и динамичнија настава која развија код ученика много више него само вештине везане за страни језик је вредна труда и наше пажње.

Да ли нас она приближава савременим трендовима образовања у свету?

Свакако. Искуства земаља из окружења, која имају образовне системе сличне нашем, веома су позитивна када је у питању двојезична настава. Ипак, морамо запамтити да праве и потпуне добробити не постају видљиве после годину или две. Билингвална настава даје најбоље резултате на средњи и дужи рок а на такве резултате вреди чекати.

Лидија Фокс, професор разредне наставе

У нашој школи двојезичну наставу изводе: професори енглеског језика Татјана Штефанац и Татјана Љубишић, професори разредне наставе Јелена Крстић, Лидија Фокс и Нада Алатић, професор математике Биљана Бујић и професор географије Бојана Цикуша.

Ево шта о овом виду наставе мисле и други наши предавачи....

- **Јелена Крстић, професор разредне наставе:**

„Билингвална настава је кренула као пројекат 2011. године и у нашој школи се успешно реализује већ трећу годину. До сада од свих школа наша има највише уписане деце у нижим разредима. Овакав вид наставе подразумева да деца од првог до четвртог разреда слушају математику и свет око нас на енглеском језику. Ученици који се определе за овакав вид наставе су углавном предходно ишли у предшколске билингвалне групе па са лакоћом прихватају рад у првом разреду. Додатно олакшање је и то да су учионице посебно опремљене и осавремене за наставу. Родитељи ових ученика су имали прилике да присуствују часовима билингвалне наставе у нашој школи и изузетно су задовољни.“

- [Бојана Цикуша, професор географије:](#)

„Билингвално образовање је нови вид едукације у нашој земљи, иако у другим државама западне Европе се овакав вид образовања изводи у последњих петнаест година. Едукација ученика на два језика пружа ученицима виши ниво знања стручних термина и богаћење самог вокабулара. У великој мери се користе, као наставно средство, инернет и наставне јединице које су преведене на енглески језик. Сматрам да је овај вид образовања далеко бољи за ученике који желе да наставе едукацију страног језика (у овом случају енглеског), како у нашој земљи, тако и у иностранству.“

Ученици II/4 разреда у билингвалном одељењу
са учитељицом Лидијом Фокс

6. Један дан у боравку

Продужени боравак је облик организованог рада са ученицима нижих разреда основне школе и представља могућност да деца, поред редовне наставе, буду у школи још један део дана, док су им родитељи на послу. Настао је као одговор на потребе запослених родитеља који немају других могућности за збрињавање своје деце, пошто су њихове школске обавезе, по правилу, краће од радног дана родитеља. У зависности од интересовања родитеља, поједине школе обезбеђују продужени боравак за ученике првог и другог разреда. Према важећој законској регулативи нема посебних упутстава о начину и садржају рада, већ је остављено школама да рад у овој области планирају у складу са својим потребама и могућностима. Рад у боравку, најчешће, обухвата одмор за децу, ручак, израду домаћих задатака, као и уметничке и спортске активности које су предвиђене програмом школе за продужени боравак. За рад са децом у продуженом боравку ангажују се професори разредне наставе (код нас ради учитељица **Александра Керавица**) који у току свог формалног образовања нису посебно припремани за овај вид активности.

Оријентациони план и програм школе о раду професора у продуженом боравку садржи области и теме које би требало да се обрађују, временски распоред и носиоце активности. Основне области рада обухватају ликовног, музичког, литерарно - стваралаштва, као и спортско - активности. Као посебан вид активности су различите друштвене игре и забава.

активности
драмског
рекреативне
предвиђене

Ученици из продуженог боравка

7. Пријем првака

У понедељак, 2. септембра, почела је нова школска година, а посебно усхићење око поласка у школу су имали ђаци прваци. Пријем првака је био заказан у 14 часова испред улаза за ученике. Поносни родитељи, баке, деке, пријатељи, сестре, тетке итд. наших првака су, по обичају, пристигли раније како би испратили полазак у први разред.

Добродошлицу им је прво пожелио директор школе Зоран Ђурић, уз жељу да им школовање прође у лепом сећању и уз подсетник да су школски дани–најлепши дани. Затим су се присутнима обратиле учитељице првих разреда и такође им пожелеле срећу. Прво је своје ученике прозвала учитељица I-1 **Јелица Батричевић**, затим I-2 **Славица Бобић** и I-3 **Драгиња Зукић**, а на крају учитељица билингвалог (двојезичног) одељења I-4 **Јелена Крстић**.

Када су сви прваци прозвани, држећи се за руке, у пару су лагано са својом учитељицом прошетали кроз школу до своје учионице. Учионице су за ову прилику посебно украшене како би им боравак првог дана у школи био што лепши и веселији. Подељени су им уџбеници и пакети основног прибора, учитељице су се упознавале са децом и родитељима, и уз грају и смех је приведен први школски дан крају.

Са пријема првака

7.1. У разговору са ђаком прваком

Школа почиње - радост и веселје,
будите вредни и слушајте своје учитеље!

Ученици првог разреда су пре два месеца први пут сели у школске клупе и први пут се сусрели са школом и учитељицом. За њих је школа нешто сасвим ново, па смо ми споровели интервју да би чули њихово мишљење. Из разговора смо сазнали да ли им се допада школа, који им се предмет највише свиђа, и још по нешто. Наш саговорник овог пута била је ученица **Лана Ловерић**.

Новинар: У школу идеш већ два месеца. Шта ти се највише свиђа?

Првак: Највише ми се свиђа математика.

Новинар: Да ли ти је торба тешка?

Првак: Не, није много тешка!

Новинар: Шта носите у торби?

Првак: Носимо грађанско, математику, српски и носимо још неке ствари.

Новинар: Да ли би променила нешто у школи или ти се све свиђа?

Првак: Не бих ништа променила, све ми се свиђа.

Новинар: Који ти је предмет омиљени у школи?

Првак: Највише ми се свиђа математика.

Новинар: Зашто баш математика?

Првак: Зато што ту има пуно бројева и зато што рачунамо, одузимамо и сабирамо.

Новинар: Да ли ти се свиђа ужина коју примаш из школске кухиње?

Првак: Да!

Новинар: Од када си кренула у први разред, да ли си стекла неке нове другаре?

Првак: Да, Елеонору и Филипа!

Новинар: Кад би ти могла да бираш колико би часова желела да имате сваки дан?

Првак: По пет часова!

**Интересу са ђаком прваком су урадиле
Катарина Петковић VIII-2, Тамара Потколњак VIII-2 и Јована Манојловић VIII-2**

Јутрос у тролејбусу ситуација страшна:
Баки је на леђима школска ташна!

Бако, бако, видех ствари свакојаке,
ал још не видех школу за баке.

Слушај, дете, ове речи моје:
Школе за баке не постоје,
већ у оне ствари свакојаке
додај да, у школу, баке воде своје унуке прваке!!

Професионална оријентација

Професионална оријентација

Информације о свету занимања – где и како?

Избор занимања је једна од најважнијих одлука у животу. Да би знао шта да одабереш, потребно је да знаш шта се све „нуди“. Ево неких сајтова који ти у томе могу помоћи:

www.nsz.gov.rs

www.poslovi.rs

www.mingl.org

www.infostud.com

www.zaposlenje.org

www.hocudaznam.org

www.lakodoposla.com

www.putokazdoposla.rs

www.poslovionline.com

Циљ информисања јесте да ученици прикупе што више информација о свим оним стварима које их интересују, а везане су за њихову будућност и каријеру. То су питања о разним пословима које би волели да раде, о школама, факултетима, у зависности од тога у којој животној фази се налазе. Било да се баве избором факултета, првог посла, или нечег трећег, од велике је важности да прикупе што је више информација и то из што поузданијих извора. Оно што има једну вредност и једно значење за њих, за неког другог ће имати потпуно различито. Зато је битно да свако за себе и по својој мери истражује. У том послу могу се служити свим расположивим средствима: разним врстама медија (ТВ, интернет, штампа, радио); преко стручњака које цене (родитеља или познаника који су стручњаци у својој области); у школи (професори, психолози или педагози, службе и саветовалишта); у Националној служби за запошљавање (Центри за информисање и професионално саветовање); на Сајмовима професионалне оријентације и Сајмовима образовања. Добри потези јесу истраживање могућности за даље образовање у њиховој локалној заједници, разговор са неким ко студира факултет или високу школу који их занима, као и разговор са представником неког занимања које их привлачи.

Наиме, ове школске године наша школа је у пројекту „Професионална оријентација на прелазу у средњу школу“, под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Деутсцхе Геселлсцхафт фуер Интернационале Зусамменарбеит (ГИЗ) Гмбх, који има за циљ подстицање развоја личности ученика до промишљене, ваљане и реалне одлуке о избору школе и занимања, планирања каријере и укључивања у свет рада.

Тим који је задужен за читаву организацију и спровођење професионалне оријентације у нашој школи су Љиљана Дудић, психолог школе и координатор, Мирјана Чолак, педагог школе, одељењске старешине VII и VIII разреда и Федор Галечић, председник ученичког парламента из VIII-3 разреда. Они су ти који спроводе активности из пројекта кроз часове редовне наставе и часове одељенске заједнице/ одељенског старешине.

Концепт програма који ће се реализовати у нашој школи подразумева пет корака:

- Самоспознаја – препознавање сопствених потенцијала, спремност за постигнућа и склоности;
- Информисање о занимањима и каријери - припрема расположивих информација о занимањима на радионицама које ће реализовати одељенске старешине и стручни сарадници;
- Упознавање са путевима образовања - мрежом школа кроз радионице са стручним сарадницима и сајмове образовања у школи и општини;
- Реални сусрети са стручњацима из различитих области кроз трибине занимања,

где ће ученици у непосредном контакту са представницима занимања који су се пријавили за волонтере на родитељским састанцима сазнати све што их интересује;

- Доношење одлуке о избору школе и занимања - самостално, промишљено и одговорно доношење одлуке о избору школе и занимања;

Програм професионалне оријентације ученика 7. и 8. разреда биће реализован на следећи начин:

- Рад са ученицима: одељенске старешине и стручни сарадници на часовима одељенских заједница, предметни наставници на часовима редовне наставе, родитељи – волонтери на Трибинама занимања - од септембра до јуна месеца;
- Рад са родитељима - одељенске старешине и стручни сарадници на родитељским састанцима и индивидуалним разговорима, на Савету родитеља и Школском одбору - од септембра до јуна месеца;
- Представљање средњих школа на Сајму образовања - март, април;
- Посета Сајму образовања - одељенске старешине;

Љиљана Дудић, психолог

Љиљана Дудић, психолог школе,
са ученицима
Федором Галечићем и Ђорђејетом Радонићем

Мирјана Чолак, педагог школе,
са ученицима 7. и 8. разреда

8.1. На Сајму науке

Српски међународни Фестивал науке је највећи догађај промоције науке у региону. Скоро половину посетилаца овог Фестивала чине ученици основних и средњих школа.

С обзиром на те чињенице, а у оквиру пројекта професионалне оријентације, 5. децембра у Београду, ученици осмих разреда наше школе са својим разредним старешинама Миром Ђурић, Соњом Туцаковић, Татјаном Штефанац и психологом школе Љиљаном Дудић, посетили су овај VII међународни Фестивал науке који се одржао под слоганом „Суперхероји науке“. Ученицима су тамо представљене разне презентације, радионице и атрактивни међународни програм. Тако су ученици могли да се упознају са процесом варења хране, аномалијама код животиња, дигиталним књигама и разним другим експериментима из физике, хемије и других области науке. Деца су показала велико интересовање и била су веома задовољна овом посетом.

Важно је напоменути да су ученици имали бесплатан превоз јер је аутобус обезбедио „Сирмиумбус“ и овим путем желимо да им се захвалимо.

Ученици 8. разреда са својим разредним старешинама и психологом школе

9. Дан отворених врата

У оквиру Дана отворених врата, родитељи ученика наше школе имају могућност да присуствују часовима сваког последњег дана у месецу.

Тако су родитељи ученика трећег разреда, 31. октобра, присуствовали часу природе и друштва код **Гордане Југовић**, професора разредне наставе.

Ево утисака неких родитеља и ученика о том часу:

9.1. Утисци родитеља и ученика

31.10.2013.

Дан отворених врата

Присутствовала сам на часу „Природа и друштво“. Ђаци и учитељица су нам пожелели добродошлицу. Деца су била одушевљена, што је велика заслуга њихове учитељице. Активни су на часу, имају претњу и сви учествују у настави. Присуство на часу било је право учивање.

Бориса Ђокић

Било сам поносан што је дошла моја мама и што сам као де што ме је учитељица имала.

Орловић Милојко

31.10.2013.

II ЧАС ОТВОРЕНИХ ВРАТА
- ПРИРОДА И ДРУШТВО -

Присутствовала сам на часу који је обрађивао теме Једнакост по полу. Час ми се изузетно свидео и то не само зато што је био интересан.

Први део часа изводила је учитељица преко едукативних картица кроз дефиницију. Деца су у разреду активно учествовали у дискусији. Учитељица је изабрала да изабере децу која нису имали уредан домаћи или им нису била спремна за час. Искрено сам утисак да се час одвијао не искористивши потенцијал као и када на часу могу присуствовати родитељи.

У другом делу часа учитељица обрађује тему једнакости, учитељица је активно водила децу кроз нову тематичку јединицу. Дјелом се децом, кроз разговор, обрађивала је да таква позитивна дејства.

Веома интерактивно водила часове је изузетно похвално, јер се лекција не искористила да иши децу заинтересује, деца активно укључена за време часа, заинтересована за часове.

СВАКА ЧАСТ!

5.11.2013.
Димитрије Петров.

31.10.2013.

II ЧАС ОТВОРЕНИХ ВРАТА
- ПРИРОДА И ДРУШТВО -

Присутствовала сам на часу који је обрађивао теме Једнакост по полу. Час ми се изузетно свидео и то не само зато што је био интересан.

Први део часа изводила је учитељица преко едукативних картица кроз дефиницију. Деца су у разреду активно учествовали у дискусији. Учитељица је изабрала да изабере децу која нису имали уредан домаћи или им нису била спремна за час. Искрено сам утисак да се час одвијао не искористивши потенцијал као и када на часу могу присуствовати родитељи.

У другом делу часа учитељица обрађује тему једнакости, учитељица је активно водила децу кроз нову тематичку јединицу. Дјелом се децом, кроз разговор, обрађивала је да таква позитивна дејства.

Веома интерактивно водила часове је изузетно похвално, јер се лекција не искористила да иши децу заинтересује, деца активно укључена за време часа, заинтересована за часове.

СВАКА ЧАСТ!

5.11.2013.
Димитрије Петров.

31.10.2013.

Дан отворених врата

Присутвовала сам часу „Природа и друштво“. Браћи и учитељица су нам пожелели добродошлицу. Деца су била одлична, што је велика заслуга њихове учитељице. Активни су на часу, немају прегну и сви учествују у настави. Присуство на часу било је право уживање.

Бобанка Бобан

Било сам поносна што је дошла моја мама и што сам као све што ме је учитељица имала.

Арновић Михајло

Први дан отворених врата

Наша школа је отворила врата са позитивним родитеља на часовима. Последње дана новембра неки родитељи су дошли на час. На часу је било уживање. Родитељи су седели иза нас и нису сметали нас. Приметила сам да су неки ученици били Мирковић и Пажковић.

Други дан отворених врата

На другом дан отворених врата дошло је више родитеља. Сви смо били мирни и муњали што нам учитељица говори. Родитељи су били мирни и нису сметали нас. То је био час природе и друштва, други дан новембра.

Марија Тереза Бобан

Спортски дан у оквиру Отворених врата школе

Родитељи 1-2 одељења, укупно њих тридесеторо, су присуствовали часу физичког васпитања који је реализовала **мр Славица Бобић**, 29. новембра 2013. године.

У патикама и тренеркама, дошли су спремни да се активно укључе у рад на часу. Заједно са ученицима, родитељи су изводили уводне активности - дечје игре и припремне активности - вежбе обликовања. У другом делу часа, родитељи су седели на клупама. Час је протекао у пријатној атмосфери.

Дружење је завршено са жељом да се овакви часови физичког васпитања понове, за шта Отворена врата школе дају могућност.

10. Обележавање Дечје недеље

Ове школске године Дечја недеља се обележавала у периоду од 7. до 13. октобра под следећим мотом „**Слушајте мама и тата, желим сестру ил' брата**“. Посебна пажња је посвећена стварању позитивне климе за рађање и пружање подршке развоју модела одговорног родитељства.

У нашој школи су, поводом обележавања Дечје недеље, реализоване спортске, креативне, едукативне и забавне активности.

Дечја недеља је отворена читањем дечјих права из Буквара дечјих права, а потом су ученици израђивали паное. Одржан је и турнир у стоном тенису под руководством наставнице **Мире Грбић**, а наставник **Мирослав Певац** је демонстрирао показну вежбу из Прве помоћи.

Следећег дана су одржане бројне активности. Ученици првих разреда су цртали кредама у боји на платоу испред улаза у школу, а сва одељења нижих разреда су учествовала у изради паное у холу школе. Одржана је изложба литерарних и ликовних радова ученика виших разреда. Од спортских активности издвајамо турнир у фудбалу. После часова је одржан и квиз о Дечјим правима у сарадњи наставнице **Мире Ђурић** и **Драгане Бенић**, а победу је однела екипа 5. разреда.

Средином недеље је обележен „**Дан под маскама**“ за ученике нижих разреда. Деца су, као и сваке године, била креативна и маштовита, а овај дан им је највише протекао у забави. Наставници **Золтан Хегедиш** и **Јоца Колчић** су организовали турнире у одбојци и фудбалу. Наставнице **Мира Грбић**, **Соња Туцаковић** и **Тања Штефанац** су одржале са ученицима виших разреда „**Игре без граница**“.

Наредног дана је за ученике нижих разреда одржана радионица на тему „**Разрешавање сукоба међу браћом и сестрама**“. Радионицу је реализовала психолог **Љиљана Дудић** у сарадњи са Вршњачким тимом који чине ученице **Исидора Чергић**, **Селена Дудић** и **Мила Дивљак**. Одржано је фудбалска утакмица између наставника и ученика после часова, као и финале спортских турнира.

Последњег радног дана ученици свих нижих разреда су учествовали у акцији „**Деца - деци**“ тј. прикупљању школског прибора, обуће и гардеробе за ученике СОШО „**Радивој Поповић**“. Ученици трећег разреда су организовали приредбу за прваке, а ученици четвртог разреда су им поделили беџеве и на тај начин су ученици првог разреда симболично примљени у Дечји савез Србије. Одржан је мини концерт **Бориса Суботића** и такмичење „**Ја имам таленат**“. У вечерњим сатима је за ученике од 5. до 8. разреда организована журка у холу школе под надзором одељењских старешина.

Свака од ових активности је фотографисана, а посебно се захваљујемо ученицима новинарске секције, као и целокупном особљу у школи који су се потрудили да Дечја недеља протекне у најбољем могућем реду, кроз забаву и смех.

У подручним одељењима у Шашинцима и Јарку је, такође, обележена Дечја недеља разноврсним активностима. Као најзанимљивије активности издвајамо: маскенбал, трке спретности и трка у џаковима, као и многе друге. Среда је била посвећена дечјим играма које су помало заборављене, као што су: игра ластиша, мица, коларићу-панићу... У четвртак је, свакако, најзанимљивија активност била дефиле креативних и разноврсних шешира. У петак су ђаци прваци симболично примљени у Дечји савез.

Обележавање Дечје недеље у подручној школи у Јарку

11. Математика није баук

(интервју са Милицом Кобаш, наставницом математике)

Новинар: Колико дуго радите у овој школи и где сте пре тога радили?

Наставница: У овој школи радим пуних 18 година. Пре тога сам радила у средњој школи „Никола Тесла“.

Новинар: Јесте ли задовољни овим послом?

Наставница: Могу слободно да кажем да сам веома задовољна.

Новинар: Шта је то што вас је привукло професији наставника? Када бисте поново бирали занимање, да ли бисте поново изабрали занимање просветног радника?

Наставница: Још као ученица помагала сам друговима из разреда пред контролни и писмени из математике. Још тада ми се допало да неке преносим своје знање и да га подучавам. Тако да, као одговор на твоје питање, могу рећи да бих опет изабрала да радим у школи.

Новинар: Када сте били млади да ли сте размишљали, односно да ли сте мислили да ћете бити оно што сте сад, да ћете се бавити овим послом?

Наставница: Поред овог занимања, да postanем наставница математике, имала сам и жељу да postanем архитекта.

Новинар: Да ли сте се икада покајали што сте се одлучили за ову професију?

Наставница: Нисам се никада покајала јер волим децу и рад са децом.

Новинар: У ком смислу су се млади променили? Шта мислите о данашњим генерацијама ученика у односу на раније генерације?

Наставница: Можда су се само мало међусобно отуђили тј. више комуницирају преко компјутера, а мање се играју.

Новинар: Који део математике више волите, геометрију или рачунање? Шта је, по вашем мишљењу, теже?

Наставница: Подједнако волим обе ове области, али мислим да је геометрија тежа.

Новинар: Да ли мислите да сте строги и да ли желите бити такви?

Наставница: Мислим да нисам строга и не желим да математика деци представља баук.

Новинар: Да ли мислите да вас ученици воле као наставника?

Наставница: Мислим да немам проблем са ученицима.

Новинар: Како по вашем мишљењу треба да изгледа добар ђак?

Наставник: Добар ђак треба редовно да учи, да буде упоран, амбициозан, да поштује наставнике, али и да има свој став и мишљење.

Новинар: А како по вама треба да изгледа добар наставник?

Наставник: Дobar наставник треба да ученике научи најбоље што уме и да их подстакне на рад како би стекли што више знања.

Новинар: Можете ли нам испричати неку анегдоту са неким учеником коју сте запамтили и која вас прати кроз рад.

Наставница: Не могу тренутно да се сетим ниједне, али их је свакако било много.

Новинар: Сваког ђака је одувек занимало шта наставници раде у зборници?

Наставница: Највећим делом размењују искуства, решавају разне проблеме...

Новинар: Да ли имате своје омиљене ученике? Да ли можете да нам објасните због чега се то дешава и чиме то неки ученици заслужују да буду миљеници наставника?

Наставница: Немам омиљене ученике и сматрам да наставници не треба да праве разлике међу ученицима.

Новинар: Оно што ми млади највише волимо јесте да слушамо музику. Да ли Ви слушате музику у слободно време? Кога сте слушали кад сте били млади?

Наставница: Да, слушам и старију и новију музику скоро свих жанрова.

Новинар: Чиме се још бавите у слободно време?

Наставница: Идем на аеробик, дружим се са пријатељима, а повремено волим и да одгледам неки добар филм.

Новинар: И за крај, шта би сте рекли тј. поручили нашим ученицима?

Наставница: Поручила бих им да редовно уче, не само за оцену већ и ради себе и да се више друже.

Овим путем се захваљујемо наставници Милицы Кобаш што је пристала на овај интервју и на њеној сарадњи.

Интервју са наставницом обавили

Никола Владић VI-1 и Јелена Селаковић VI-1

12. Прослава Дана школе

Наша школа је у недељу, 24. новембра 2013. године, прославила 59 година од оснивања. Пошто је следеће године јубилеј – 60 година постојања, овогодишње обележавање Дана школе је уједно и припрема за прославу наредне године. Овом приликом, у недељу 24. новембра 2013. у 18 часова, организована је свечаност у градском позоришту „Добрица Милутиновић“. Присутнима се прво обратио директор школе **Зоран Ђурић**, захваливши се што су дошли у толиком броју и одржао пригодан говор. Затим је изведена представа „**Краљевски фестивал**“ у режији наставнице српског језика **Мире Ђурић** и наставнице **Александре Новаковић**. У представи су глумили ученици, чланови драмске секције. Присутни родитељи и званице су аплаузом, уз овације, наградили изведену представу.

Такође, поред представе „**Краљевски фестивал**“, на сцени су учествовали и ђаци прваци који су извели музичко сценски рецитал уз представљање разних музичких инструмената. После њих су наступили ученици другог разреда играјући уз полонезу Антонина Дворжака. Ученици

трећег разреда су се представили игром уз бечки валцер уз музику Јохана Штрауса. Сви присутни су учеснике на сцени наградили громогласним аплаузом.

Активности поводом обележавања Дана школе су се реализовале и у току радне недеље, у просторијама школе. Наиме, ученици четвртих разреда, заједно са својим учитељицама **Драганом Стојковић, Горданом Југовић, Милицом Николић и Смиљком Стојаковић,** су организовали квиз „*На крилима Змаја*“, док су публику чинили ученици нижих разреда. Квиз је представљао синтезу имитације, певања, глуме, свирања инструмената. Такође, публика је у току квиза имала задатак да одговори на занимљива питања из опште културе. У организацији позоришта „Добрица Милутиновић“ ученицима од првог до четвртог разреда је изведена представа „*Једна сасвим обична бајка*“.

Ове године, као и сваке, и ученици подручног одељења у Шашинцима, организовали су забавни програм поводом Дана школе. Под руководством наставнице српског језика **Дајане Николовски,** ученици седмог разреда су извели драмски комад „*Избирачица*“ Косте Трифковића у физкултурној сали школе. Потом су уследили ученици нижих разреда са својим рецитацијама, драмским извођењем, балетским и ритмичким нумерама. Гледаоци су били одушевљени глумачким умећем ученика седмог разреда и њиховим наступом.

Наша школа ове године слави 59 година свог постојања и тренутно броји 1089 ђака са подручним одељењима.

Још једном треба истаћи да ће следећа година бити јубиларна с обзиром да ћемо славити 60 година од њеног постојања и надамо се великом успеху у реализацији наредног Дана школе.

А ево како су други извештавали о Дану наше школе:

Низом активности током протекле недеље и свечаном академијом која је одржана у недељу, 24. новембра у сали позоришта „Добрица Милутиновић“, Основна школа „Јован Јовановић Змај“ из Сремске Митровице прославила је Дан школе. Том приликом ученици ове школе су одиграли представу „Краљевски фестивал“.

Ова школа је током свог вишедеценијског постојања и рада прерасла у веома успешну школу у граду и региону, а припада мрежи школа у којима се изводи билингвална настава. Школу похађа 1089 ученика у матичној и у два подручна одељења у Шашинцима и Јарку.

Сремске новине

Неки од сегмената из представе „Избирачица“

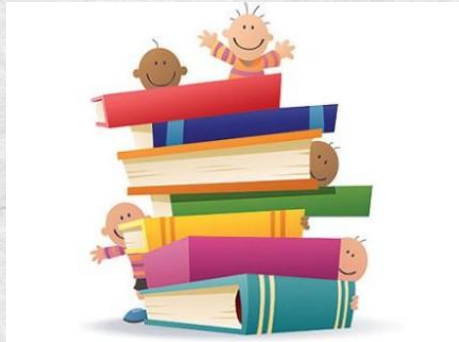

Фотографије забележили:
Невена Станкић VII-1, Марија Николовски VI-1, Данијела Млађеновић VI-1,
Милица Крстић VI-1 и Михајло Тупец VI-1

13. У ОКРИЉУ КУЛТУРЕ

13.1. Наша библиотека...

Постоји изрека да кад у Африци премине мудрац, то је исто као када гори библиотека. Каже се да нико не може баш све да зна. И када неко има неко драгоцено знање, потребно је да га забележи да би се то знање сачувало и послужило и наредним генерацијама. Први сакупљач наших духовних вредности био је Вук Стефановић Караџић. Данас сваки град, па скоро и сва села у нашој држави, има своју библиотеку где су потхрањена огромна знања доступна свима на коришћење. Али ђацима је најближа она библиотека која се налази у срцу школе и они су њени чланови од самог поласка у школу па до краја школовања.

У библиотеци наше школе можете пронаћи понешто за свакога: од поезије, романа, приповетки, народне књижевности, енциклопедија и речника, стручне литературе за наставно особље до сликовница за најмлађе. Библиотека је поред тога и свечана сала у којој се догађају разни културни догађаји, приредбе, предавања, радионице. Поред тога, у библиотеци се налази телевизор, пројектор, компјутер који је повезан са интернетом те су тако ђацима доступне информације из целог света.

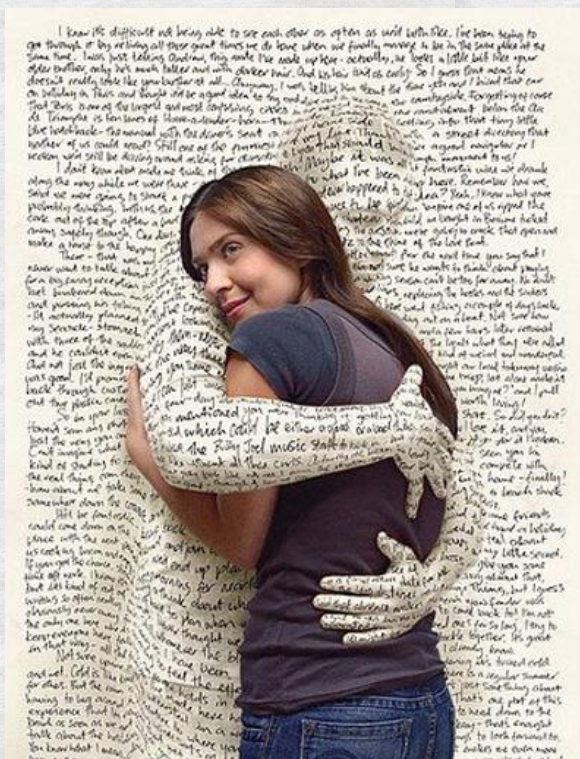
Наиме, како се наша школа првенствено труди да повремено освежи књижевни фонд у библиотеци, можемо да се похвалимо да је за потребе наше школе од септембра месеца набављено преко сто књига савремене белетристике, лектире и стручне литературе.

За набавку разноврсних наслова желимо, пре свега, да се захвалимо фирмама које су дале свој допринос и то: ЈП „Сремгас“ из Сремске Митровице, приватној фирми „Geodigit“ и фирми „Sirmium steel“, такође из Сремске Митровице.

Захваљујући овим фирмама фонд наше библиотеке се освежио, а на велико задовољство наших ученика који сада често посећују културни центар наше школе. Оно што је еминентно јесте да ученици наше школе воле да читају, само им треба изаћи у сусрет и покушати што боље

одговорити на њихове потребе и интересовања. Како школа понекад није у финансијској могућности да им то обезбеди, донације ове врсте су увек добродошле јер како каже она наша позната изрека „Књига је човеков најбољи пријатељ“.

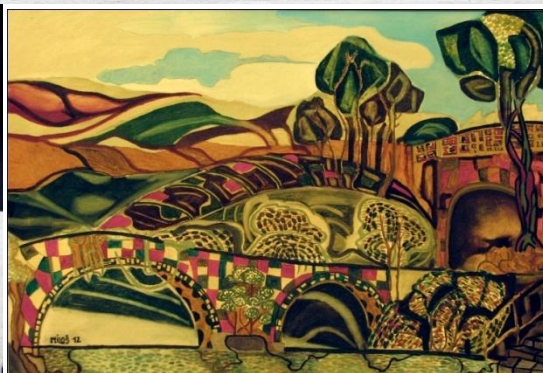
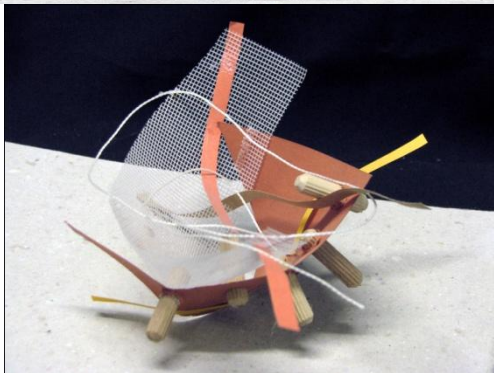
Оливера Мудрић, библиотекар

13.2. 38 година Ликовне школе „Штифла“

Поводом обележавања тридесет и осам година рада Ликовне школе „Штифла“, нашег бившег наставника ликовне културе Ивице Ковачића-Штифле, од 1. до 31. октобра, уприличена је ретроспективна изложба у Музеју Срема. Том приликом посетиоци изложбе су били и наши ученици од 5. до 8. разреда који су имали прилику да се упознају са резултатима рада шездесет професионалних аутора и младих талената. Међу талентима истакли су се и радови ученика наше школе. На изложби су били заступљене слике, цртежи, графике, студије портрета, студије фигуре, анатомски цртежи, архитектонски цртежи, архитектонски пројекти, архитектонске макете, вајарска дела, дизајнерска решења, дизај намештања, дизајн расвета. Неподељена су мишљења свих посетилаца да је изложба била веома лепо организована и успешна.

13.3. Ученици ромске популације

Нашу школу тј. подручно одељење у Јарку, недавно су посетили представници Покрајинског секретаријата за образовање, управу и националне заједнице са челницима локалне самоуправе.

Повод посете је акција помоћи деци ромске популације у Војводини која се спроводи под покровитељством поменутог секретаријата, а у виду обезбеђења буквара на ромском језику. Уз букваре на ромском језику, које је обезбедила Покрајина, помоћ у школском прибору деци у Јарку обезбедила је локална самоуправа. Наиме, у нашој школи, од ове школске године постоји одељење у коме су ученици, као изборни предмет, изабрали да уче ромски језик са елементима националне културе и са којима ради учитељица ромске националности.

13.4. Маскенбал

Као и сваке године, сад већ традиционално, Змајевци учествују на маскенбалу који организује градска библиотека „Глигорије Возаровић“. Ове године маскенбал је одржан у уторак, 24. септембра 2013. у 11 часова, на Тргу Ћире Милекића, под називом „У бајци станујем“.

На маскенбалу су учествовали и наши ученици трећих и четвртих разреда наше школе. Освојено је прво место за групну маску под називом „Мумије“ и прво место за појединачну маску, под називом „Аватар“. Појединачну маску је носила Елена Гимбаровски, ученица III- 4, а за групну маску су били учесници: Александра Тодоровић IV-1, Арсен Атковић IV-2, Миљана Видаковић IV-3, Анђела Куљанчић IV-4, Јован Радмановић III-1, Дуња Пувача III-2, Лана Гавриловић III-3, Видак Левајац III-3.

**Текст припремила
Милица Маштраповић V-2**

13.5. Прослава Миланског едикта

Милански едикт је законски акт који су донели цареви Константин Велики и Лициније, а којим је проглашена верска равноправност и престанак прогона хришћана које је трајало три стотине година. Проглашен је у Медиолану (данашњи Милано) 313. године. Њиме хришћанство није постало државна религија, нити је било привилеговано, али им је дозвољено да могу јавно да исповедају своју веру, а да за то не сnose никакве последице.

Закон није само забранио прогоне хришћана, већ наређује да се онима којима је имовина по том основу била одузета – врати, што укључује и имовину која је припадала цркви.

У њему се, између осталог, каже:

„Пошто смо се нас двојица, ја Константин Август и ја, Лициније Август, срећно састали у Милану и пошто смо размотрили све што се односило на јавно добро, међу свим стварима које су нам се чиниле корисне у много чему за све, одлучили смо да дамо предност и ставимо на прво место оно што се тичало поштовања богова и побожности и да дозволимо у исто време и хришћанима и свим другима слободу да у побожности следе религију коју желе, тако да све оно што на небу постоји буде благодатно према нама и свима онима који су под нашом влашћу. Данас смо, дакле, донели спасоноснону и правичну одлуку да апсолутно никоме не буде ускраћено право да изабере и следи божју службу хришћанске религије и да свакоме буде слободно да ум свој окрене оној религији за коју сматра да је у складу са његовим ставом, тако да то божанство нама буде благодатно, брине о нама и пружи нам своју бригу и заштиту. Следећи тај принцип, сложили смо се да донесемо овај рескрипт да би, оно што се налази у нашим претходним одлукама које се тичу хришћана и које су упућене твојој побожности, а чини се потпуно супротно и страно нашој благости, буде укинута и да се у исто време, свако од оних ко има споменуто опредељење да чува хришћанску религију, може слободно и просто да га задржи без тешкоћа.“

Миланским едиктом из 313. године Константин је зауставио прогоне хришћана и са отвореним симпатијама фаворизовао хришћанство, и њену цркву као доминантнију верску силу. Наравно, требало је да прође неколико деценија. Тек око 380. године, под царем Теодосијем Великим, хришћанство је постало и државна религија Римског царства. Тиме се политичка и друштвена позиција цркве с краја 4. века радикално променила. Црква је постала службени орган државе, уско повезан са царском администрацијом и политичком влашћу.

Константин је заслужан и што је хришћанство установио, не као свеукупно победничку силу, већ као једну, мада значајну, међу многим другим опцијама. Ово прилагођавање био је оштроуман чин, јер су њиме не само признате неизбежне и у основи непомирљиве разлике између кључних чланова популације у царству, већ су и предузети први кораци да се оне измешају кроз стварање услова за мирољубиву коегзистенцију.

Споменик Константину Великом у Нишу, дело вајара Милета Коцева постављен 2012. у оквиру прославе 17. векова Миланског едикта.

Ове 2013. године обележава се 1700 година од доношења Миланског едикта. Константин Велики повезује три града са разних крајева Европе и Азије, аустријски Карнунтум, српски Ниш и турски Измит. Фондација „Арт Карнунтум“ прогласила је Србију и Ниш за велико светско место историје, а град кандидат за обележавање тог јубилеја је Ниш, родни град Константина Великог, који је озаконоио едикт.

Место античког Наиса и царске палате Медијана у старој историји Србије, европске цивилизације, медитеранског и балканског света добро је познато. Сви истраживачи су се сложили да је Наис место са „славном прошлошћу” – административни, војни, културни и привредни центар шире области. У њему Медијана, са својим покретним и непокретним споменицима, чије стварање је започео Константин Велики, представља значајно средиште на историјској и културној карти Балкана, у свим раздобљима старе историје Ниша.

Зато се у Нишу одржала централна прослава обележавања 17 векова од доношења једног од најзначајнијих докумената у историји хришћанства, Миланског едикта, којим је цар Константин Велики дозволио ширење хришћанства на територији Римског царства.

Посебне припреме за прославу у Нишу обављале су се на једном од највећих и најзначајнијих археолошких налазишта на српским просторима, нишкој Медијани – летњиковцу цара Константина, која је имала централно место у овој прослави

И наш град је обележио овај значајан догађај...

Обележавање 1700 година Миланског едикта велики је датум и догађај који се обележио и у Сремској Митровици. Поред Ниша и Београда, у некадашњем Сирмиуму, граду у којем је цар Константин провео 541 дан, указана је част да једна од централних манифестација буде баш у њему. За ову свечаност која је била одржана 21. и 22. септембра заједно су се током целе године припремали град Сремска Митровица и његове институције, међу којима је *Завод за заштиту споменика културе, Туристичка агенција града Сремска Митровица, Српска православна црква*. Уз подршку покрајинске Владе и расорног покрајинског секретаријата урађен је велики посао. Током два дана обележавања културни програм је био веома разноврстан. За припреме свечаности уложено је много новца, а већи део средстава искоришћен је за комплетно сређивање ентеријера у згради *Српског дома*. Према речима заменика градоначелника Сремске Митровице, Томислава Јанковића, ово је била прилика да Митровица покаже своје културно богатство и античко наслеђе.

„Сви догађаји у претходном периоду били су организовани у знаку Миланског едикта, а централна манифестација је прилика да све потенцијале, богатство, културу, традицију нашег града скупимо у једно и представљамо људима”, рекао је заменик градоначелника.

Српска православна црква придружила се обележавању овог значајног хришћанског догађаја. На нивоу цркве била је одржана литургија и литија у нашем граду. Према речима протојереј Саве Раките, у литији су учествовале све структуре града: војска, полиција, већници и сав благостечиви народ. Протојереј је у име његовог преосвештанства епископа сремског господина Василија, позвао све вернике да се прикључе обележавању овог значајног јубилеја за цео хришћански свет.

***Текст припремиле
Ана Милутиновић V-2, Милана Достанић V-2 и Ана Коларић V-2***

13.6. 200 година од рођења Петра Петровића Његоша

Поводом обележавања овог значајног јубилеја, желели смо да, у овом броју часописа, кратком биографијом подсетимо све читаоце на лик и дело овог значајног црногорског владара и песника.

Петар Петровић Његош рођен је у селу Његуши, крај Ловћена, као Раде Петровић, 1. новембра 1813. године. Одрастао је на пољима и пашњацима испод Ловћена. Када је напунио дванаест година, стриц га одводи у манастир на Цетњу, где почиње да стиче нова знања. Школовао се у Топлој,

Веома значајан је Сима Милутиновић боравка у манастиру

Пошто му је умро поглавари су га изабрали Раде постао владика владичински чин у Петар Петровић Његош. у време када његов Турака. Владичинством православним територији Црне Горе.

Због реда који је старешине га нису интриге, чак су ступили с

Његошев сан као племена и створи аутентична у основи, јер модерне државе важеће патријархално племенске законе.

Његош је био строг владар, деспот. Имао је бројне слуге. Истовремено је био и владар и кнез, врховни судија и војсковођа. Уз све то, био је врло активан. Учио је француски, немачки, италијански, руски језик. Изучавао је и читао многа књижевна дела, како претходника, тако и својих савременика. Ради државних потреба, али и свог образовања, често је путовао. После Петербурга обишао је Беч, затим Трст и Венецију.

Иако је био црквени поглавар, богословенске науке га нису много занимале, већ је своју љубав и инетресовање усмерио на књижевност. Управо је у књижевности Његош остварио своје највише домете, како духа, тако и језика. То га је и учинило једним од наших најзначајнијих песника свих времена. Његово прво дело, књижевни еп „Свободијада“, славило је јунаштво народа у борби против Турака.

Недуго затим, 1844. године излазе и његове две књиге „Лијек јарости турске“ и „Пустинјак цетињски“. Прва књига представља збирку народних родољубивих песама, а друга књига представља својеврсну оду руском цару и његовој великодушности. 1855. године објављује мисаону поему „Луча микрокозма“, као и Антологију епских народних песама „Огледало српско“, које је посветио Александру Пушкину.

Ово све спада под прву фазу Његошевог књижевног стваралаштва и осликавају бунтовни дух изразитог патриоте и борца за слободу и потпуну независност његове државе на Балкану.

близу Херцег Новог.

удео у младићевом образовању имао Сарајлија, који је у време Радовога радио као владикин секретар.

стриц, црногорски племенски за његовог наследника, па је тако Црне Горе. Примивши званично Петербургу 1833. године, узима име На владичински трон Његош доспева народ живи у великом страху од стиче позицију владара над племенима настањеним на

одлучио да уведе у народ, племенске волеле. Организовали су завере и њим и у отворену борбу.

владара био је да уједини сва независну државу, која би била би била уређена по принципу ауторитарног карактера, али уз

Своје најзначајније дело „Горски вијенац“, хомерски спев, који представља круну српске књижевности, објавио је 1846. године у Бечу.

Потом следе спегови „Кула Ђуришића“ и „Чардак Алексића“. Да би расветлио лик контроверзног црногорског владара Шћепана Малог, провео је доста времена у Венецији, у проучавању документације које је садржавала податке о њему. Потом је написао спев „Лажни цар Шћепан Мали“, коју је објавио у Загребу.

1849. године оболева од туберкулозе, у то време неизлечиве болести, коју покушава да лечи у Италији. Тамо ће написати и своје последње дело „Полазак Помпеја“, песму о истоименом римском граду и његовом разарању. Много путује из здравствених и политичких разлога. Са жељом да умре у Црној Гори, јула месеца 1815. године, враћа се из Италије. Стигавши бродом у Котор, кажу, да када је угледао Ловћен, скинуо је капу и изговорио следеће речи: „Нећемо се више нигда раставити“.

Петар Петровић Његош је умро 1851. године на Цетињу. Најпознатији и најомиљенији владар и један од највећих српских пеника, сахрањен је на самом врху Ловћена где се данас налази његов маузолеј.

ПОСВЕТА

Праху Оца Србије

Нек се овај вијек горди над свијема вјековима,
он ће ера бити страшна људскијема кољенима.
У њ се осам близанацах у један мах изњихаше
из колевке Белонине, и на земљи показаше:
Наполеон, Карло, Блихер, кнез Велингтон и Суворов.
Карађорђе, бич тирјанах, и Шварценберг и Кутузов.
Ареи је, страва земна, славом бојном њих опио
и земљу им за поприште, да се боре, назначио.
Из грмена великога лафу изаћ трудно није,
у великим народима генију се гњ'јездо вије:
овде му је поготову материјал к славном дјелу
и тријумфа дични в'јенац, да му краси главу смјелу.
Ал' хероју тополскоме, Карађорђу бесмртноме,
све препоне на пут бјеху, к циљу доспје великоме:
диже народ, крсти земљу, а варварске ланце сруши,
из мртвијех Срба дозва, дуну живот српској души.
Ево тајна бесмртника: даде Србу сталне груди;
од витештва одвикнута у њим лафска срца буди.
Фараона источнога пред Ђорђем се мрзну силе,
Ђорђем су се српске мишце са витештвом опојиле!
Од Ђорђа се Стамбол тресе, крвожедни отац куге,
сабљом му се Турци куну - клетве у њих нема друге.

Одломак из „Горског вијенца“

У цркви светог Петра у Риму као особита светиња чува се ланац којим је Свети Петар, у Јерусалиму у тамници, био везан. То је онај ланац који је у нашем народу познат под именом *часне вериге*. У календару, у месецу јануару, њима је посвећен један дан. Тај ланац чува се као светиња и стоји у ковчегу увек под кључем. Кад га калуђери показују отменим путницима, са великом пажњом отвара ковчег, вади ланац из памука, те га они, клечећи, са скрштеним рукама целивају. Тако калуђер принео црногорском владици ове вериге, владика их одмах узе у своје руке, растеже их да види колике су, и, чудећи се како су дугачке, рече: „Ала су га добро везали!“. Затим их врати калуђеру, који је од чуда једва запитао: „Зар их неће Ваша светост целивати?“ Владика му, пролазећи, одговори: „Црногорци не љубе ланце!“

Анегдоте о нашим књижевницима

Његошеви афоризми:

У добру је лако добар бити,
на муци се познају јунаци!

Ћуд је женска смијешна работа!

Не зна жена ко је какве вјере;
стотину ће промијенит вјерах
да учини што јој срце жуди.

Страх животу каља образ често.
Ко на брдо, ак и мало, стоји
више види но онај под брдом.

Очи зборе што им вели срце.
Тешко земљи куда прође војска.
Тврд је орах воћка чудновата,
не сломи га, ал зубе поломи!

Свак је рођен да по једном умре,
част и брука живе довијека.

Вук на овцу своје право има
ка тиранин на слаба човјека;
ал тирјанству стати ногом за врат,
довести га к познанију права,
то је људска дужност најсветлија!

Коме закон лежи у топузу, трагови му смрде нечовјештвом.

Иза туче ведрије је небо,
Иза туге бистрија је душа,
Иза плача веље појача.

Будале су с очима слепе
које виде, а залуду виде.

Самообмана је убитачна и за људе и за народе.

**Текст припремила
Данијела Млађеновић VI-1**

13.5.120 година Милош Црњански

„У тим далеким државама у којима сам боравио остављала је на мене најдубљи утисак циганска музика, и често ми се живот чинио као сан. Наш живот је саткан од снова“, рекао је Шекспир, а говорио Милош Црњански, велики писац, новинар и светски путник.

Великан српске и један од највећих писаца Европе, Милош Црњански родио се 26. октобра 1893. године у Чонграду (Мађарска), где су се његови преци и од мајке и од оца доселили из Метохије. Његове сеобе, трагедија избеглиштва и ратови, као и потоња емиграција, даће снажан аутентичан печат његовом књижевном ставралаштву.

Животни и професионални пут Милоша Црњанског био је веома сложен, тежак, али и богат и дуг, обележен бројним сељењима, почев од његове треће године, када је због потребе службе свога оца, бележника, породица Црњански сели у Темишвар, где мали Милош завршава српску основну школу, а потом и гимназију.

Ко је био Црњански?

- Један од најзначајнијих српских писаца XX века;
- Оснивач новог књижевног правца, познатог као „суматраизам“;
- Наставник гимнастике у панчевачкој и београдској гимназији;
- Дипломата;
- Новинар и уредник угледних листова;
- Књиговођа обућарске радње, разносач књига, болничар;

- Писац разноврсних прозних и поетских дела (*песник, приповедач, романописац, путописац, есејиста, мемоариста, драматичар, публициста...*);
- Његова прва песма је „Судба” и објављена је 1908. године у дечјем листу „Голуб”;
- Почетак његовог уметничког стваралаштва су песме, док се касније посветио и писању романа, драма, есеја...;
- На његов рад највише утиче европски експресионизам;
- Карактеристике суматраизма: осећајност, антиратни став, меланхолија;
- Милош је говорио осам језика: енглески, француски, италијански, мађарски, немачки, португалски, шпански и руски:
- Милош је 1936. године објавио водич кроз Београд на француском језику. Наслов оригинала је је „Belgrade par Miloš Crnjanski” а издавач је *Bureau central de presse, Belgrade*. Књига је преведена на српски и објављена тек 1999. године у издању *Народне књиге*;
- У априлу 1971. године, на годишњој скупштини Удружења књижевника Србије, Црњанском је додељена награда за животно дело. Цео износ награде (милион динара), Милош је поклатио Фонду за изградњу пруге Београд - Бар.
- Награда „Милош Црњански” се додељује сваке друге године још од 1981. на дан песниковог рођења 26. октобра, писцу за прву објављену књигу на српском језику. Награда се састоји од новчаног износа од 2000 евра, повеље и медаље са ликом писца.

Занимљивости о Црњанском

- Милош је 1926. године изазвао на двобој Тадију Сондермајера. Имао је право првог пуцња, али није погодио свог противника. Сондермајер, који је на Солунском фронту оборио три авиона, није знао да рукује старим пиштољем који је припадао породици Дунђерски и, уместо обарача, је хватао седефни украс на пиштољу. На срећу, двобој је окончан без жртава.

- Песник превратничког духа био је страсни и свестрани спортиста. Играо је на месту центарфора или леве полутке професионално у Кињижи. Највише је ценио Милутинца, Мошу и Тиркета.

Гледалац ТВ серије „Монтевидео“ могао би поставити питање: «Откуд Црњански у романтичној причи о фудбалу?» Сам Црњански би на то одговорио: „Све је у вези, на свету“.

Као гимназист у Темишвару, где је породица Црњански живела од 1896. до 1912, играо је центарфора или леву полутку, најпре у клубу гимнастичара, а затим у професионалном клубу

железничара *Кињижи*, у коме их је, по речима тренера Сидона, учио „невероватним грифовима“. Играо је пре великог рата као студент у Ријеци (тада се звала *Фијуме*), у *Викторији* и Новом Саду (МТК) а после рата у Београду и Панчеву. Са славом водећег авангардног песника и прозаисте, био је капитен, регистровани фудбалер панчевачког *Баната*. Као ветеран, играо је за *Олд-бој* тим Југославије, за коју је навијао. У овом клубу су играли његови ђаци из IV мушке гимназије (Милутинац, Ђокић, Хрњичек), а шурак Јован Ружић, први српски интернационалац, био је функционер.

Као фудбалер у Панчеву, упамћен је по „елегантним, интелигентним и ефектним потезима“, технички дотераној игри, головима, али и по жустром понашању према судијама Међу играчима Југославије, највише је ценио Лубурића, Драгана Јовановића Жену („тип првокласног енглеског фудбалера“) и Милутинца („тип наше расне игре“). О кадетама БСК-а, Моши и Тирнанићу, говорио је: „Они су неоспорни мајстори. Лепших потеза ја нисам видео ни при великим утакмицама у иностранству“.

- Мало је познато да је Црњански издејствовао дозволу да са *Викторија* каменолом на Кантриди претвори у фудбалско игралиште, касније чувени стадион Ријеке. Тај задатак му је поверила управа клуба, јер је директор мађарског предузећа, коме је каменолом био издат у најам за потребе изградње ријечке луке, био рођак. Црњански је, како сам каже, тада „мало марио за поезију“. Учио је италијански, читао Кардучија, проводио се. Ту 1913. сматрао је за „најлепшу годину“ свог живота. Фудбал је, међутим, био и остао његова највећа спортска љубав.
- О свом односу према фудбалу оставио је трага у писмима Иви Андрићу када је овај службовао у нашим посланствима у Ватикану и Букурешту. У једином спортском часопису, рекао је да би више волео да игра у првом тиму Југославије, но да опет добије награду Академије.
- Наиме, Црњански је био познат не само по свом новом, превратничком духу у књижевности, него и као велики љубитељ спорта. У групи интелектуалаца-спортиста, који су основали недељник „Спортиста“, био је једини књижевник. Међу српским литератама минулог века нико се као он није тако страствено и свестрано бавио спортом (играо је фудбал, веслао, једрио, вежбао, мачевао, скијао, тренирао бокс). Са флоретом у руци, говорио је његов учитељ мачевања, имао је „брзину лудака“. Милорад Гаковић Сики је причао да је у својој школи бокса много очекивао од Коче Поповића, али „најталентованији, за боксера, борца-такмичара ипак је био Милош Црњански“. Привлачила га је авијатика (репортажа „Надземаљска лепота Србије“). Писао је о зимском спорту, у листу „Време“ објавио разговор с тадашњом првакињом државе у смучању Јелком Шулгај (аутор анкете „Најсрећније жене Југославије“). Као аташе за штампу нашег посланства у Риму, у својим четрдесетим, „силазио спустовима, куд није требало, и куд иначе не би смео“ и учио тенис.
- Када се, после деценија странствовања, вратио на своју *Итаку*, навијао је за Црвену звезду. Владимир Буњац је тај податак забележио у «Разговорима са Црњанским». И не сачекавши питање, пише Буњац, одговорио је: „Ја навијам за Звезду, али наставите“. Црњански је био школован играч и знао је да гледа фудбал и процењује актере на терену. По повратку у земљу, Црњански је ретко ишао на стадионе, сем неколико пута, али се увек интересовао за своју Звезду, посебно би питао коју је оцену добио његов љубимац Душан Савић.

Успаванка

Кад шума свене
остаће над њом звезде румене.
Понећеш свуд, пошла ма куд,
само срце своје горко.

Ветар студени пуше, не стиди се мене
нема душе,
ни закона, ни части
над болом има власти
још само тело голо.

Све што сам волео
умрло је вичући име моје
а ја му не могах помоћи.

Збаци одело своје,
У целој звезданој ноћи
једина радост над болом
у телу твом је голом.
Све нам допушта туга.

Милош Црњански

О Црњанском:

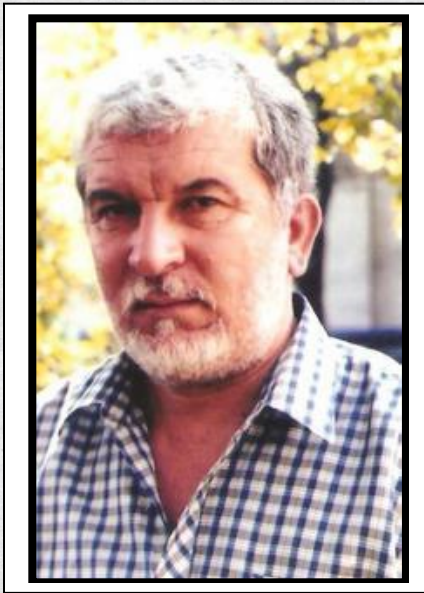
О Црњанском је Иво Андрић записао:
“Од свих нас, једини је Црњански рођени писац.”

Црњански:

Нигдје на свијету не говори се о нама тако ружно као код нас. Што је горе, нигдје на свијету не дозвољава се тако олако другоме да то чини као код нас. Ја видим да ће доћи једно боље стољеће. Оно увијек долази. Са романима, какви су данас, не може се дићи револуција. Цијела наша земља састављена је од комада прошлости. Далеко је од мене и сама помисао да би требало на тој прошлости стати. Далеко од тога. У будућност треба гледати . У будућност треба ићи. У будућност гледају и иду сви срећнији народи.

**Текст припремила
Мирта Живић VI-1**

13.8. Наши наикадашњи ученици

Недељко Терзић, књижевник, је рођен 12. маја 1949. године у Босуту, село на ушћу истоимене реке у Саву. Одрастао је у Шуљму, село на обронцима Фрушке горе. Основну школу је завршио у свом селу, средњу у Сремској Митровици, а студирао археологију у Београду. Био је директор позоришта „Добрица Милутиновић“ у Сремској Митровици, новинар и уредник у редакцији „Сремских новина“, главни и одговорни уредник издавачке делатности. Био је вршилац дужности директора и главног и одговорног уредника листа. Сав живот посветио је култури и књижевном стваралаштву. Живи и ствара у Сремској Митровици. Члан је Друштва књижевника Војводине и Друштва новинара Војводине. Прве стихове написао је 1964. године као ученик Основне школе „Јован Јовановић Змај“ у Сремској Митровици, а прву песму је објавио у марту 1967. године у „Сремским новинама“. Пише и објављује поезију, прозу, драмске текстове, хаику поезију, књижевну критику, сатиру, телевизијска сценарија и др. Његова дела превођена су на: енглески, немачки, јапански, руски, италијански, шведски, бугарски, албански, турски,

шпански, мађарски, јерменски, словачки, румунски, русински, украјински, словеначки, македонски, ромски, есперанто и горанско наречје. Дела су му заступљена у више од сто антологија и других значајних књижевних избора на многим страним језицима. Добитник је многих значајних награда и признања.

ПРИРОДНО РУМЕНИЛО

*Нечији образи могу да порумене
када их тата удари шаком
али ја то
не желим сваком,
ма не желим ником,
а они нека порумене
неком згоднијом приликом.
Нечији образи могу да порумене
када је неко болестан,
па има температуру
и није свестан
да сутра неће ићи на фискултуру,
и то не желим ником,
неке они порумене
неком другом приликом.
Нечији образи могу да порумене
када је цича зима,
када се магла из уста извија,
кад снега свуда има,
па нам је лепо, па нам прија,*

*али и то руменило
није наша воља,
јер долази споља.
Али кад се она ушушкана у крзно
почне да пренемаже
па ми онако издалека
стидљиво каже,
усред беле зиме:
„Хајде, греј ме,
загрли ме!“
Онда нема изласка мени
док ми црна коса
на глави не поцрвени.
Нечији образи могу да порумене,
када се нешто у свима нама
лагано покрене,
када ја погледам њу
и када она погледа мене,
па су истог трена
сва четири образа
подједнако румена*

Срђан Динчић, хумориста, сатиричар, stand up комичар, је рођен 14. 9. 1984. године у Карловцу. Дипломирао је на Факултету за предузетни менаџмент у Новом Саду. Живи у Сремској Митровици. Објавио је две збирке афоризама: „Нешто невешто“ (2005) и „Кактус, маказе и ситне наказе“ (2007). Заступљен је у више зборника и антологија кратке сатиричне форме. Епиграме и афоризме објављивао је у „Ошишаном језу“, „Македонском остену“, „Етни“, „Светлости“, „Вечерњим новостима“ итд. Широј јавности постао познат као учесник ТВ серијала „Survivor“. Један је од сценариста популарног ТВ show-а „Вече са Иваном Ивановићем“. Добитник Вибове награде за најбољег младог сатиричара Србије за 2009. годину.

Срђанови афоризми:

- *Добио сам јединицу из једначина. Све су ми биле непознате. Мама ме буди кад треба да кренем у школу. Када треба да кренем из школе буди ме учитељица.*
Кад у школи попустим код куће буде затегнуто.

- *Учитељице су заборавиле да су више волеле лоше ђаке, када су биле девојчице.*
- *По резултатима у школи изгледа да сам талентован за грађевинарство. Свака јединица ми је „као кућа“!*
- *На биологији смо учили о размножавању глиста и из те лекције добио сам јединицу. Једноставно не желим да задирем у туђу интиму.*
- *Моја бака је толико стара да је у школи њена књига из историје била упола краћа од моје.*
- *Пишем као што говорим. Што значи да добијам јединице из писменог подједнако као из усменог.*
- *Нисам крив за пожар. Учитељица ме је наговорила да загрејем столицу.*
- *Ево како сам добио јединицу: преписивао сам од Милоша, Милош је преписивао од Владе, Влада од Ђорђа, а Ђорђе од Марине. А Марина тај дан није била у школи.*
- *Ко је глуп к'о точак на контролном се највише окреће.*
- *„Од куће до школе, од школе до куће, увек се понешто шапуће, шапуће.“...А у школи нико ништа да ми шапне!*

13.9. Рекли су....

Јунаку се често пута хоће
ведро небо насмијат грохотом.

(Петар Петровић Његош)

Јунаку неправду нити чини нити трпи.
(Стари Римљани)

Где су људи добре ћуди, песма с' ори..

(Јован Јовановић Змај)

Истичи се, али не штрчи.
(Стари Римљани)

Славно мрите кад мријет морате.

(Петар Петровић Његош)

Ти гробови нису раке
већ колевке наших снага.
(Јован Јовановић Змај)

14. Безбедност ученика основних школа у саобраћају

Асоцијација за безбедност саобраћаја града Сремска Митровица покренула је свеобухватни пројекат „Безбедности ученика основних школа у саобраћају“. Пројекат обухвата детаљну анализу локалног саобраћајног окружења школа са мерама прилагођавања деце окружењу и решавањем опасних места. Због разуђености токова путовања ученика и интезитета саобраћаја, за почетак је одабрана наша школа.

Дугорочан план Асоцијације је да се пројекат спроведе у свим основним школама са подручја града Сремска Митровица. Примарни циљ пројекта је смањење веома великог нивоа угрожености деце као најрањивије категорије у саобраћају, док секундарни циљ обухвата проширење знања младих о саобраћају и подизање нивоа свести и културе свих учесника у саобраћају. Пројектоване мере су усмерене како на децу, као активне учеснике у саобраћају, тако и на возаче који користе саобраћајнице у непосредној близини школе.

Асоцијација за безбедност саобраћаја је извршила комплетну анализу локалног саобраћајног окружења школе, креирала елаборат безбедности у саобраћају ученика наше школе и обезбедила израду главног пројекта, док су средства за саобраћајну опрему и постављање саобраћајне опреме обезбеђена преко градских и покрајинских конкурса.

15. Воз је кућа путујућа

У циљу подизања нивоа обавештености и знања о саобраћају и железници, а поводом 130 година од доласка првог воза на свету, 9. децембра је у просторијама наше школе одржано предавање ученицима II разреда. Један од циљева овог предавања је било и подизање културе понашања и безбедности путника, представљање лепоте путовања и предности које железница пружа. Учесници, поред ученика, су били и чланови војвођанског Друштва за железницу као врсни познаваоци ове области саобраћаја, учитељи и наставници. Овом приликом ученици се упознали са историјатом (настанку и развоју железнице), вредностима и значајем железнице, врстама возова и железничких станица, о погонским енергентима, о мостовима, тунелима, надвожњацима, као и лепотом и културом путовања возом. Ученици су дошли до закључка да је воз као друга кућа (може да се седи, прича, чита, пише, слуша музика..) и то кућа путујућа и да га треба чувати као свој дом. Своје импресије ученици су имали прилике да пренесу у виду литерарних, ликовних и музичких радова.

17. Савети Психолога

Поштована психологице,

Желим да „укратко“ објасним свој проблем јер ми се заиста чини да ми треба савет психолога. Најпре, имам јако лошу навику да претерано размишљам о свему. Када ме једна ствар оптерети, не могу да се сконцентришем ни на шта друго. Тренутно ме мучи један М. Упознали смо се у школи. Ја сам се мало дистанцирала. Више пута смо се срели „случајно“, понашали се другарски иако се он мени јако свиђа.

Проблем је што ја не знам како да се поставим. У једном тренутку сам сигурна да му је много стало до мене, а после не. Ја се бојим да сам се заиста заљубила јер константно мислим на њега, јако мало учим и то ме нервира. Питам се да ли и он мисли на мене бар упола као ја на њега. То је ваљда заљубљеност, не знам ни сама. Ако имате какво логично објашњење за моје проблеме, савете или било шта друго, било би ми од велике помоћи. Ја се заиста осећам лоше, саму себе бацам у депресију јер не видим како да се решим тог напорног осећања.

Мира

Драга Мире,

Када је неко заљубљен, он стално мисли на особу у коју је заљубљен. Наиме, твоје понашање и осећања су потпуно нормални. Људи обично воле стање заљубљености и са чежњом се касније сећају времена када су били на „седмом небу“, колена им клецала, мисли се мутиле при сусрету са њиховим М. Претпостављам да се плашиш да М. неће узвратити на исти начин те да ћеш се осећати обмануто, преварено, глупо, понижено. Нико ти не може гарантовати да ће то бити љубав за цео живот, али ако provedеш неколико месеци или неколико година у срећном дружењу са М. онда си обогатила и свој и његов живот.

Људи се заљубљују и сазревањем мењају потребе те мењају и интересовања за људе. У пубертетским годинама може да буде довољно што неко има плаве очи па да се особа заљуби. Касније су заједничка интересовања та која привлаче, а још касније друге вредности као што је одговоран однос према животу, карактер, радна способност итд. То уједно значи да то што те привлачи код М. може постати мање важно кроз неколико година, а то важи и за њега. Могу се и његови критеријуми променити, што не би значило да те је претходно обмањивао. Посматрај заљубљивање као заједнички пројекат обогаћивања живота, а не опасност да ће неко некога надиграти. Људи стичу ставове о животу и безбедности у блиским односима пре свега у својој породици, а затим и кроз друге значајне интеракције са „пубертетлијама“. Заслужујете да живите ведрим животом, без непотребног оптерећења. Љубав треба да нам је постицај и мотив, а не кочница за учење. Сигурно ћеш му се више допасти као одличан ученик, пун самопоуздања и особа која има циљ ка којем стреми.

Љиљана Дудић, психолог

17. Из пера наших ученика

17.1. Литерарни радови наших ученика

Молите за цео свет

Осамите се понекад у тишини и тами своје собе. Уз светлост свеће молите, не за себе него за друге. Помислите на сиромашне, гладне, болесне, изгубљене, остављене. Молите за њих. Молите да се гладни засите, да болесни нађу лек, да изгубљени нађу пут, да остављени препознају своје ближње. Молите за моћнике, владаре света, да им Бог да храброст и мудрост да оставе оружје и окончају ратове, да стичу и чувају мир међу народима. Молите за државнике и политичаре да им одлуке буду праведне, а дела на понос читавог света. Молите за породице да буду чврст ослонац својој деци која у њима одрастају, да их чувају од криминала и дроге, да негују и преносе темељне вредности вере својих предака. Молите за своје учитеље, наставнике, да свој посао раде с љубављу, да вам умеју пренети предности знања и мудрости и за школу, али и за живот.

Молите да су свима на свету мудре књиге доступне, нове технологије и нови лекови. Молите да радници добију плате за свој рад, да деца не изгубе своје родитеље, да родитељи не изгубе своју децу. Молите да се деца не стиде дела својих родитеља, већ да буду поносни на њих. Молите да родитељима буде посвећена пажња и захвалност од своје деце, те да не умру у туђини и усамљености. Молите за цео свет да чува гробове својих предака, али и да гради домове за своју децу. Молите да свако на свету целом осети бар на секунд захвалност за оно што има, а имамо много тога. Неко има здравље, неко богатство, неко лепу природ, неко уређену државу, неко лековите биљке, неко богате реке и мора. Неко има добре пријатеље, неко предивну баку и деку.

Молите да свако у себи, био бео, црн или жут, препозна позив свог Бога, Алаха или Буге, да му се одазове и да га прати. Тако ће се осећати сигурним, сретним и вољеним.

Свет ће бити лепше место за све нас.

Марина Писместровић VIII-3

(Ученица је за овај рад освојила I награду на конкурс „1700 година од Миланског едикта“)

На крилима Змаја

Чим се дете роди
њему пева мама
лепе кратке песме
нашег Јове Змаја.

На татином крилу
цупка мали бата
песму Ђиха, Ђиха,
пева њему тата.

Свака бака пева
да јој унук снева.
Песми никад краја
када је од Змаја.

Н крилима песме
Нашег Јове Змаја,
одрасла су деца
мога завичаја.

Његове ће риме
увек да нас прате
и нашој ће деци
радо да се врате.

Немања Продановић IV2

Чика Јова Змај

Сви смо деца чика Јове
наша школа по њему се зове
носи име славног Змаја
и понос је нашег краја.

Писао је песме дивне
красне строфе па и риме,
поклонио благо своје,
а нама деци остало је.

Када бебу мама роди
Змајева успаванка једино годи
Таш, таши, танана
Прве су речи свих малишана.

Сви смо ишли у „Пачију школу“
и били „Материне мазе“
хвала ти Змаје за сваку строфу
твоје нас песме и данас пазе.

Јана Ракита IV-1

Прича о чаробној оловци

У једној продавници стигла је нова роба. Продавачица је отпакивала свеске, оловке, гумице, блокчиће и зарезиваче. Међу тим оловкама се налазила и једна шаренкасто - плава оловка. Могла је да напише лепо писмо својој власници или одговоре на контролном у школи. Разликовала се од свих оловака које су дошле у продавницу. Продавачица је сместила у сталак за оловке. Мало касније, у продавницу је ушла једна мајка са ћерком, која се звала Маја, да купи прибор за школу. Одабрале су зарезивач, свеске, гумицу и остало што им је требало и још су им остале оловке. Маја је угледала шаренкасто - плаву оловку и одабрала још две оловке. Рачун је укупно износио хиљаду динара и када је мајка све платила, заједно са Мајом је отишла кући. Убрзо се спустила ноћ и било је време да Маја легне да спава. А сутрадан је освануо сунчан први школски дан. Маја је устала из кревета и на свом столу је угледала парче папира. На њему је писало много лепих речи, али Маја није знала ко је то написао. Мастило на папиру је остављало исти траг као и шаренкасто - плава оловка која се затекла на папиру, али није било никог да њоме и напише те речи. Запитала се да ли је та оловка можда чаробна. Спремила се за школу и тога дана је упознала много другара. Сутрадан је почела да пише са својом новом оловком у свеске. Приметила је да и када не зна одговор на неко питање, одговор се створи у њеној свесци исписан чаренкасто - плавом оловком. Да ли се то њена жеља испунила?

Недељу пре распуста Маја је имала тежак контролни, који наставница није најавила. Чаробна оловка је задатке урадила до краја часа. Сутрадан је сазнала да је добила петицу из контролног и била је јако срећна. Наставница је била задовољна јер је Маја одлично урадила контролни. Кући, после школе, Маја је трчала да каже мами да је добила петицу из контролног. После школе је почео зимски распуст и Маја је сваки пут када је ишла на санкање на ледени брег у свом џепу носила своју чаробну оловку. Једног јутра када је Маја кренула на санкање, у џеп од јакне је ставила своју чаробну оловку, од које се никад није одвајала, али је заборавила да закопча џеп. У току санкања испала јој је њена чаробна оловка. Мало касније када се вратила кући са мајком, завукла је руку у џеп, али тамо није нашла своју чаробну оловку. Брзо се са својом мајком вратила на ледени брег да је пронађе.

Тражиле су и тражиле, али мрак је падао и више ништа нису могле да виде. Маја је плакала па је јој је мама обећала да ће је потражити и сутра. Када је ни наредног дана нису пронашли, Маја је постала неутешна. Мама јој је тад рекла да се не брине јер ће купити исту такву оловку. Тада јој је Маја испричала зашто је та оловка јединствена. Мама је Мају озбиљно погледала и рекла јој да јој таква оловка није потребна. Када се распуст завршио и Маја кренула поново у школу, њој је око учења помогла њена старија сестра Лена. Маји су се оцене поравиле, а и она и Лена су постале нераздвојне. „Ти најчаробнија на свету, моја Лено“, имала је обичај да каже на крају дана својој сестри насмејана Маја.

Мирта Живић VI-1

Луде пертле

Ех, те пертле луде,
Стално муче људе.

Нисам вам ја крива,
Што ми пертла жива.

У блато роне,
Олије јих гоне.

Обожавају кишу,
По ветру се њишу.

Пертла ми је дуга,
Као права пруга.
За моје пертле у школи свако зна,
Бићу позната ја.

За њих сви запињу, падају,
И бољем се надају.

Ех, те пертле ништа не вреде,
У њих деца чудно гледе.

Мислим да цу купити патике на чичак,
А пертле ћу бацити под камичак!!!

Исидора Божић VI-2

Страшно ме мучи школа

Страшно ме мучи ова школа,
А, нисам стигла ни до пола.

Физика је мука права,
Од задатака ме боли глава.

Математика врло је чудна,
Од ње једва останем будна.

Граматику, моја мила,
После тебе као да сам алкохол пила.

За језике сам дудук прави,
У изговору равна сам крави.

Географија досадна је исто,
Од ње полудим на чисто.

За физичко нисам спретна,
Али, то не значи да нисам сретна.

Да, и школа за нешто служи,
Тако у мојој породици прича кружи.

Исидора Божић VI-2

Сестра и брат

Чудан је мој млађи брат,
Увек је спреман за рат.

Књиге за школу ми дира,
Стварно ме нервира.

Са сестром свађам се често,
заузима ми за лап-топом место.

За столом око батака борба,
Какво бело месо каква чорба.

- Шта би ти да си јединица сама,
говори ми стално мама.

Ипак ја њих волим страшно,
Без њих је ко кад хлебу фали брашно.

Никад их оставити нећу,
Они су ти што ми пружају срећу.

Исидора Божић VI-2

Кад погледам кроз прозор моје собе

На први поглед, прозор моје собе изгледа сасвим, сасвим нормално, али ако завириш мало боље видећеш немогуће! Када будеш гледао у њега, проћи ћеш кроз баријеру која је одувек делила стварност од сна. Када ту барујеру прођеш, полетећеш као птица или запевати као славуј, али то није поента. Важније је да ти будеш срећан. И она која те увек чека, твоја звезда. Као што свако има своју звезду, своју прву љубав, тако и прозор има свог власника, који га увек чува као да је дете. „Али ваљда због тога кроз њега увек видиш светло, никад мрак.„ Увек видиш добро, никад зло. „Или видиш будућност? „Такав је мој прозор, а ваш? Да ли је и он сјајан?

Дана Јеремић
6. разред, Шашинци

Писмо

Драга Кристина,

Жао ми је што се нисмо дуго чуле. С обзиром на то да је почела школска година, немам тако много времена. Заправо, имам времена и више него што ми треба, али то своје слободно време проводим радећи нешто за шта би већина мојих вршњака рекла да сам још и чуднија него што су мислили. То време користим за читање књига. Тај сам хоби покупила од моје маме. Када читам романе, имам осећај да одлазим у неки други свет, где све моје бриге нестају. Занимљиви су ми романи где главни лик нема самопуздања, али, како време пролази, и он наилази на свакаке проблеме, постаје отворенији и све сигурнији у себе. У школи сам сад осми разред и све се променило. Људи очекују више од мене, али не само од мене већ и од свих нас. Не допада ми се што у клупи седим са једним дечаком.

Он ме много нервира зато што мисли да је бољи од мене и да сам ја једна обична девојчица која нема појма о животу. Мрзим кад ме зачикава, пошто ја имам кратак фитиљ. Нас двоје можемо да радимо заједно само када њему треба помоћ. Технички гледано, то је једино време када он са мном прича лепо. А с обзиром на то да ја не могу да гледам неког како добија лошу оцену, увек му помогнем. Исправка, он је добар са мном и кад жели да сазна нешто о мојим другарицама из Јарка и Сремске Митровице! Иначе, код куће је све уобичајено, сви те поздрављају, када ћеш да нас посетиш?

Твоја Љубица.

Љубица Поповић
8. разред, Шашинци

Особа којој се дивим

Особа којој се дивим је из Ниша, ја више не живим тамо, али ипак је та особа мој најбољи друг. Упознали смо се на чудан начин, тачно пре три године. Дан је био леп и сунчан, моја мама и ја смо отишли на базен, хтео сам да скачем са скакаонице. Мислио сам да сам много паметан и попео сам се на највећу скакаоницу. Уплашио сам се, али одједном се појавио он, Марко Лилић. Његова глава се није добро видела, пресијавала се на сунцу. Не сећам се тачно шта се тог дана догодило, али од тада смо били нераздвојни. Наше мајке су говориле да смо као браћа, а стварно смо и личили. Он је имао црне очи као угаљ и дугу локнасту косу. Био је висок баш као и ја, само што је старији једну годину. Пошто ми је најбољи друг, наравно да има више врлина него мана, сада ћете чути за неке од њих. Често смо ишли заједно у шуму, али последњи пут су нас појурили неки пси! Мој друг је јако брз и ишао је напред, а ја сам био далеко иза њега. Јурио сам најбрже што могу. Онда сам пао! Он се одмах вратио по мене, ризикујући да га пси уједу!

Сада смо далеко један од другог, али то не мења моје мишљење о њему и чињеницу да је он мој најбољи друг!

Александар Јовчић
5. разред, Шашинци

Mladi brat

Mama, tata, hoću brata,
mlađeg brata, dobrog brata.

Smeđe kose, lepe kose,
ni predugačke, ni prekratke.

Da se smeje, da se igra,
kao jedna mala čigra.

Zato, dragi mama, tata,
očekujem mlađeg brata.

Miloš Martinović VI

Mama, tata hoću sestru ili brata

Hej, mama i tata
šta mislite bre,
moja drugarica
već ima sestre dve.

A moj drug Bane
kao iz inata
ovog je leta
dobe mlađeg brata.

Zato želim
da ispunite vi želje moje
da nas u porodici
bude oće trije.

Puno iz želje,
a malo iz inata
ja želim susedinom
i sestru i brata.

Lena Ninković
V-2 J.J. Zmaj

Mama i tata, hoću sestru ili brata

Draga ptice Pado,
bila sam baš dobra,
sad kad je puna
ta tvoja torba,
daj mi jednog brata
panika me hvata
ili jednu sestru,
neću da sam solo,
hoću u dvetu
na belome svetu.

Želim bavu
ili sestru...

Draga ptice Pado,
donosi mi sestru ili brata,
jer izgleda da te neće,
moji mama i tata.
O tome pričamo već dugo vremena,
zaboli me i glava do temena,
ali ništa-nema promena.

Dunja Zečević V 2
OS Jovan Jovanović Zmaj

Mama tata oću sestru ili brata

Mama tata slušajte me!!!
Nije fer kod svakog druga da odem
ima ili sestru ili brata.

Na primer Stojan ima mlađu
sestru Miru,
A teta Mica dve sestre Mirju i Sanju
i brata Iliju.

Mama tata nije fer hoću ja
sestru Lenu ili brata Marka!!!

Igraću se snijma ići u šetnju
Radoću ih voditi u vrtić i školu.
Mama tata hoću sestru ili brata!!!

Lena Ninković V 2

MAMA TATA HOĆU SESTRU ILI BRATA

Mama tata hoću sestru ili brata
neću se bran samo da nekog imam!

Dosadilo mi je da budem sama
zato se obraćam vama.

Svi imaju sestru svi
imaju brata samo sam
ja ostala sama!

kuma tata hoću sestru
brata samo da nekog imam!

Ana Čubrlo V2

МОЈА СЕСТРА

НИСАМ ВИШЕ ХТЕЛА
ДА СЕ ИГРАМ САМА,
ЗАТО МЕ ЈЕ ЈЕДНОМ
ОБРАДОВАЛА МАМА.

МОЛИЛА САМ МАМУ,
МОЛИЛА САМ ТАТУ
РОДИТЕ МИ СЕКУ ИЛИ БАТУ!

ЈЕДНЕ НОЋИ, ЛЕГЛА САМ
У ПОСТЕЉУ МЕКУ,
ТАТА МИ ЈЕ РЕКАО:
ДОБИЛА СИ СЕКУ!

ИВА ЛАЛИЋ
II

Моја сестра и ја

Волим моју сестру више него иког.

Ја моју сестру стално чувам од неких
дечака који је дирају.

Она и ја се стално играмо и све радимо
једно за друго.

Мени моја сестра често помаже кад нешто
не знам за домаћи.

Никад се не свађамо и не тучемо и све своје
страри делимо једно са другим.

Мислим да сам најсрећнији дечак на свету
зато што имам такву сестру.

Марко Милиновић 112

Желим сестру или брата

-Мама, тата, тата, мама желим сестру
или брата. Вољимо га сеп, чак и ја и ти.

-Желели би сви ми да се играмо са
ним. Крећула би са мамом да купимо
црпелице за моју саку или мог бату.

-Када баба заплана је ћу позвати маму.
Велели би сестру или брата да ни роди
мама.

112

- Ана Ђорђевић

17.2. Ликовни радови наших ученика

Марио Иванковић VIII1

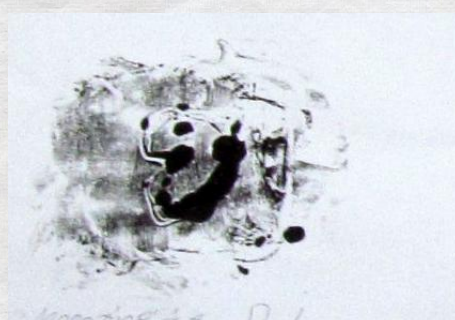
Дајана Милевић VII1

Данијела Јовановић VIII Јарак

Милан Ристановић V Шашинци

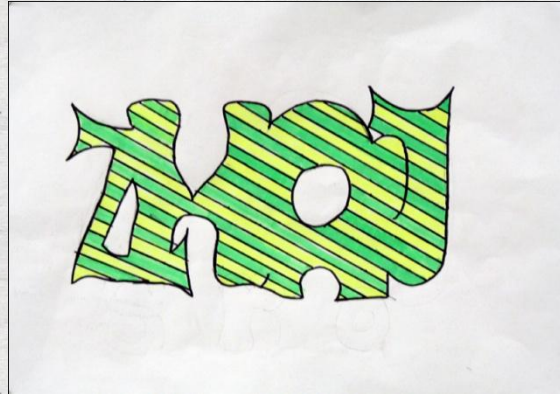
Давид Ивановић V Шашинци

Тамара Јовановић V Шашинци

V разред Шашинци

Поповић Димитрије VII3

Милена Костић VII3

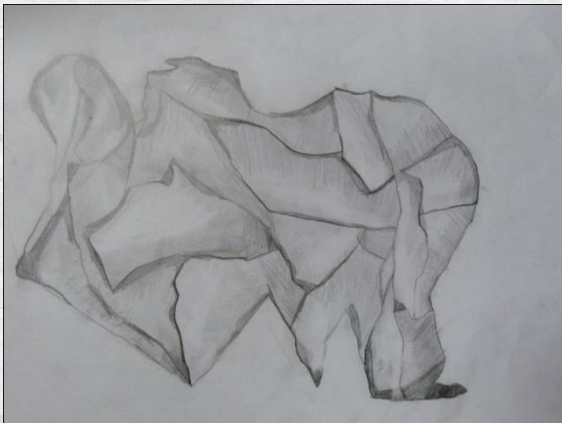
Марко Белић VI2

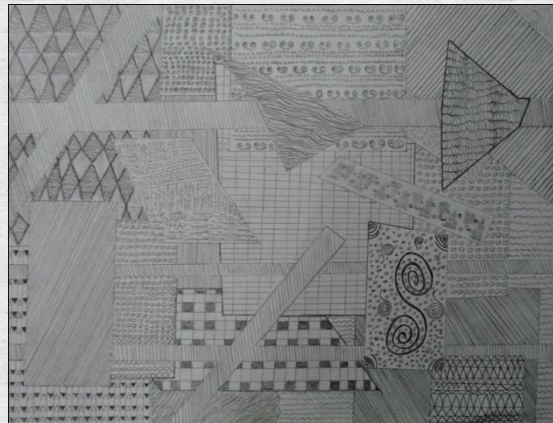
Љубица Р. VI1

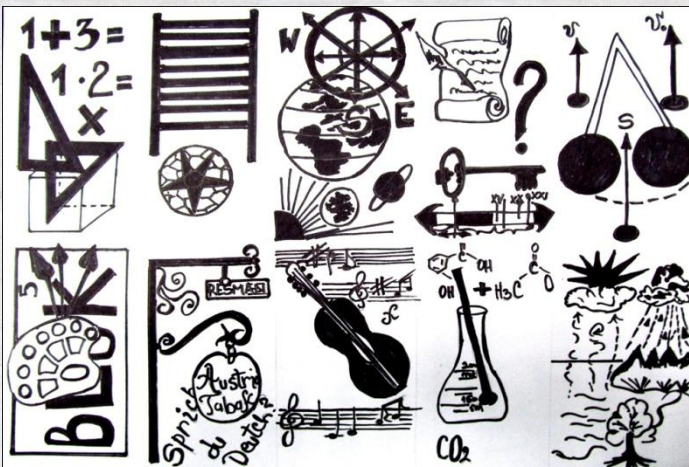
Коста Бесермењи VI2

Урош Лазић V1

Марија Туфегџић VII4

Давид Шћибан VIII1

Федор Галечић VIII3

18. СПОРТСКА СТРАНА

Крос РТС-а

Дана 21.09.2013. године одржан је традиционални јесењи крос РТС-а на Спомен гробљу у Сремској Митровици. Као и сваке године, учествовали су сви наши ученици од петог до осмог разреда, а победнике смо овековечили фотографијама. Ученици су се дружили, али и дали све од себе да победе у својој трци. Било је и оних који су се радовали успеху својих другара, али и оних који су пружили руку и помогли другу да заврши трку.

Школа се посебно захваљује наставницима физичког васпитања који су организовали овај крос и потрудили се да све прође у најбоље могућем реду, а то су: Золтан Хегедиш, Јоца Копчић, Мира Грбић и Мирослав Певац.

Ученици који су освојили прва места у својим тркама су:

Урош Лазић V-2, Ања Лајић V-4, Михајло Кубурић VI-2, Сања

Атанасовски VI-4, Влада Нешковић VII-2, Дејана Тешановић VII-3, Ђорђе Радонић VIII-1, Анамарија Милошевић VIII-3.

Најбољи спортисти

- Ученици наше школе су у октобру месецу освојили девет првих места у **ПЛИВАЊУ**. Ученици који су се том приликом квалификовали за републичко такмичење у Београду из истог спорта су: Ана Плавшић 8-1, Зоран Букорац 7-1, Коста Попов 6-2, Лана Гавриловић 3-4, Сара Гавриловић 1-1, Ања Видовић 6-3, Марко Радмановић 6-1, Јована Пухалић 6-1 и Јован Јовић 5-1.
- Ученице, првакиње Општине, на зонском такмичењу у **ОДБОЈЦИ** су освојиле четврто место. Екипа је била у саставу: Теодора Перишин 8-1, Наталија Лукић 8-2, Ана Плавшић 8-1, Тијана Бережни 8-1, Ивана Јари 8-1, Зорана Гачић 8-2, Настасија Дамјановић 8-2, Исидора Коњевић 8-2, Кристина Симић 8-3, Андреја Станковић 8-2, Анамарија Милошевић 8-3, Ленка Ристивојевић.
- Ученици, прваци Општине, на зонском такмичењу у **РУКОМЕТУ** су освојили друго место. То су ученици: Дејан Бајуновић 8-3, Федор Галечић 8-3, Данијел Мићановић 8-1, Ђорђе Радонић 8-1, Владимир Нешковић 7-2, Ненад Веселиновић 8-1, Момир Павловић 8-1, Стојан Марковић 8-2, Роберт Прекљушај 8-2.

19. ШАРЕНА СТРАНА

19.1. Анегдоте о познатим писцима

- После дугог чекања сретне **чика Јова Змај** неког дужника и овај, немјући ку, приђе седом песнику, па му рече:
 - Баш добро што сам те срео! Знам да ће ускоро твој рођендан, па сам мислио о једном трошку да скокнем до тебе да ти вратим дуг и да ти честитам.
 - Море, врати ти мени дуг одмах, а ја ћу већ после сам себи да честитам. ☺
- Питао **Његош** Љубу Ненадовића кад су се срели у Напуљу:
 - Зашто забранише ваше новине „Шумадинку“?
 - Налазе да распростире одвећ велику слободу.
 - Онда, вели Његош, нека избришу из историје свих времена српских војвода јер су се сви они борили да буде што већа слобода. ☺
- Ненадовић пише у својим „Писмима“ о **Његошу**:
Тога дана донео сам му две-три стотине стихова о Обилићу да му читам. Желео сам да видим како ће му се свидети овај први покушај моје драмске поезије.
Када сам прочитао све што сам имао упита ме:
 - Је ли то цијело прво дејство?
 - Није, господару, него је то друго дејство - одговорих му ја.
 - А што ми ниси, рече Његош, читао најпре прво дејство?
 - Оно још није написано.
 - Како то?
 - Нисам имао стрпљења, него сам одмах почео друго дејство, одговорих му ја.На те речи он се слатко насмеја, узе мој рукописи, разгледајући га, рече, опет се гласно смејући:
 - Да си почео одмах са петим дејством, прије би био готов. ☺
- На некој партизанској приредби говорио је **Бранко Ћопић** и, тек што је завршио, на бину уместо цвећа неко баци омањи нарамак сена. Бранко приђе и узе сено, а кад се жагор стишао, речи:
 - Хвала, није требало да одвајаш од уста. ☺
- Кад је **Бранко Ћопић** био главни уредник „Пионира“, свратио код њега Скендер Куленовић из Сарајева и у разговору га упита:
 - Слушај, Бранко! Има ли за мене у Београду неко мјесто гдје се много не ради?
 - Било је, доскора.
 - Које?
 - Ово моје. ☺
- Дошао **Стеван Сремац**, у време када је радио као професор у Нишу, код министра просвете да види шта је са његовим извештајем. Када је хтео да уђе у министров кабинет, на вратима се испречи послужитељ:
 - Господин министар не прима....

- Знам да не прима – рече Сремац – ја сам дошао да ми – да. ☺
- Када су у школи правили распоред часова **Сремац** је увек тражио да његови часови увек буду после десет сати. Када му је директор рекао да други професори негодују, Сремац одговори:
 - Да сам хтео да устајем рано ишао бих у пекаре, а не у господу професоре. ☺
- Срео **Бранислав Нушић** неког познаника нерасположеног и ћутљивог, па га упита што се тако покуњио.
 - Како да се не покуњим. Ето, недавно сам се оженио, а морам да правим већ другу меницу. Нисам ни слутио да брак баш толико кшта.
 - Не брини ништа, младићу – теши га Нушић. Жена је скупа ствар, али зато дуго траје. ☺
- Иво је срећан човек – прича **Црњански** о Андрићу. Увек га је пратила срећа. Имао је лепу каријеру, лепе жене, увек добре приходе. Сад, кад се оженио Милицом Бабић, имао је и ту срећу да његова ташта поседује диван стан усред Београда, усред несташице апартмана...Срећан човек нађе и добру ташту!.... ☺
- Једном приликом се **Радоје Домановић** због службеног посла задржао у унутрашњости. Одсео је у једном хотелу. Кад је ујутру устао, хотелијер га упита:
 - Како сте спавали, господине? Радоје му на то одговара:
 - Ја свакако, али ваше степенице целе ноћи ока не склопише. ☺
- Књижевник **Петар Кочић** седео у кафани кад наиђе човек с кишобраном.
 - О, каква срећа, ми смо се већ негде видели! – дочека га Кочић.
 - Не сећам се....пардон...али овај...ја се никако не сећам, ви сте ми потпуно непознати...пардон – брани се човек.
 - Не сећам се тачно ни ја где смо се срели, али пошто код вас видим мој кишобран јасно је да смо се ипак морали срести – мирно му одговори Кочић. ☺

19.2. Смех до суза....

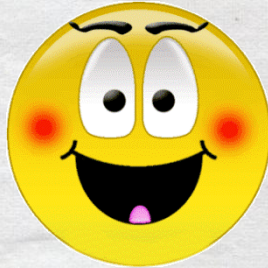
Историја се понавља. Да би се научила за ПЕТ (5).
 Кад се у школи жив поједем, не мислим на ужину.
 Уџбеник је књига која непрестано открива Америку.
 Кад је баба упалила телевизор, деда је звао ватрогасце.
 Тата каже да ме кући донела рода. А бака тврди да није рода, него вештица.
 Увек ћутим кад старији причају. Волим да слушам кад неко лаже.
 У школи нам је супер. Још кад би наставници хтели да нам кувају кафу.
 Слабо стојим у школи. Плашим се да не паднем.
 Ја од некретнина имам само бабу и деду!

19.3. Питам те, питам....

- Која звезда носи наочаре? (☾) ☺
Шта кажеш када сретнеш двоглаво чудовиште? (☾☾) ☺
Зашто рибе не играју рукомет? (🐟🐟🐟) ☺
Која реч се увек изговара тихо? (ш) ☺
Шта могу да пронађу два духа у Египту? (☾☾) ☺

19.4. А сад понеки виц....

Ивица: Читао сам негде да девојчице изговарају двоструко више речи од дечака.
Марица: То је зато што морају, вама дечацима, све два пута да објашњавају.
Ивица: Шта си рекла?

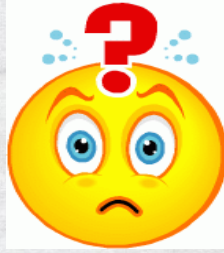
•
Дође мајка да пробуди Перицу за школу, а он сав у сузама. Пита га мама:
- Сине, зашто плачеш?
- Сањао сам да је школа изгорела.
- Не плачи, душо. То је био само сан.
- Зато и плачем.

Ко је мудар човек?

Онај који учи од свих.

Неуспех једноставно не постоји, постоје само задаци који још нису испуњени. Добро размислите пре него што неке кажете грубу реч, али никада не пропустите прилику да кажете нешто лепо!

19.5. Да ли сте знали...

- ... је отприлике 10% површине земље трајно?
- ... је флека на крави уникатна као и отисак прста или пахуља снега - не постоје две краве са истим обликом флеке?
- ... су у Финској били забрањени цртани филмови Паје Патка јер он не носи панталоне?
- ... прва 4 потеза у шаху можете одиграти на 318.979.564.000 начина?
- ... је Венера једина планета која се ротира у смеру казаљке на сату?
- ... је морским раковима шкампима срце у глави?
- ... је Чарли Чаплин једном приликом освојио трећу награду на такмичењу за свог двојника.
- ... Гинисова књига рекорда држи рекорд као најчешће крадена књига из књижара?
- ... у просеку 100 људи годишње умре од гушења хемијским оловкама?
- ... једна библиотека у Индиани тоне око 2 центиметра годишње јер статичари нису урачунали тежину свих књига?
- ... је електричну столицу изумео један зубар?
- ... на планети Земљи има толико злата да је прекрије целу у слоју од једног метра?
- ... крокодили не могу да избаце свој језик напоље?
- ... су свештеници у старом Египту чупали све длаке са својих тела, укључујући обрве и трепавице?
- ... се бебе рађају без чашица у коленима, јављају им се тек у периоду од другог до шестог месеца живота?
- ... би Барбика када би била у природној величини била би висока 2,18 и имала би мере 99-46-84?
- ... сваки пут када полижете поштанску маркицу уносите у организам десети део калорије?
- ... Ескимима имају преко 15 речи за нашу реч "снег"?
- ... је немогуће полизати свој лакат?
- ... интелигентни људи имају више цинка и бакра у својој длаци?
- ... се пацови размножавају тако брзо да 2 пацова за 18 месеци могу добити преко милион потомака?
- ... ако би носили слушалице само 1 сат повећали би број бактерија у свом уву 700 пута?
- ... око 50% људи на свету никада није обавило телефонски разговор?
- ... квакање патке не прави ехо али нико не зна због чега?
- ... је немогуће кинуту отворених очију?
- ... када се помножи 111.111.111 к 111.111.111 добије се 12.345.678.987.654.321?
- ... слоновима су једине животиње које не могу скакати?

19.6. Време је за квиз...

Рекли су...

1. У здравом телу, здрав дух.
 2. Не квари моје кругове.
 3. Дођох, видех, победих.
 4. Све тече.
 5. Више светлости.
 6. Мислим, дакле постојим.
 7. Има нешто труло у држави Данској.
 8. Новац нам помаже да подносимо сиромаштво.
- А) Архимед
Б) Гете
В) Алфонсо Але
Г) Шекспир
Д) Декарт
Ђ) Јувенал
Е) Цезар
Ж) Хераклит

Решење:

Г, Б, В, Д, Е, Ж, А

19.7. Провери колико си интелигентан...

1. Ако легнеш у 8 сати и навијеш сат да ти звони у 9 сати, колико дуго ћеш спавати?
2. Да ли у САД-у постоји 25. децембар?
3. Ако имаш у кутији само једну шибицу и улазиш у мрачну собу у којој се налазе: петролејка, плинска светиљка и пећ на дрва, шта ћеш прво запалити?
4. Неки месеци имају 30, а неки 31 дан, колико месеци у години има 28 дана?
5. Шта пише на новчићу од три динара?
6. Доктор ти је дао три таблете, да пијеш једну на сваких пола сата. Колико ћеш дуго пити таблете?

7. Сањаш да си у мрачном тунелу, са једне стране долази воз, а са друге змај. Шта ћеш учинити?
8. Шта је било пре 1945. године?
9. Да ли је могуће човека који је живео северно од Њујорка, сахранити западно од Мисисипија?
10. Да ли је могуће у САД-у, венчати се са сестром своје удовице?
11. Ако под пуним месецом бациш црвени камен у Црно море, шта ће се догодити?
12. Ти си мој син, а ја нисам твоја мама, шта сам ти ја?
13. Ако се човеку одсече десна рука, колико му прстију остане?
14. Авион се срушио на канадско-америчкој граници. Где ће се сахранити преживели путници?
15. Колико рођендана има мајка троје деце?
16. Јабука има три гране, свака грана има три гранчице, свака гранчица има три плода, сваки плод има три коштице. Колико има крушака на стаблу?
17. Колико пута у току 24 сата (једног дана) минутна казаљка пређе изнад сатне казаљке?
18. Ако данас у подне пада јака киша, може ли се за 36 сати очекивати јако сунце?
19. Бели петао снесе јаје на српско-хрватској граници. Да би се избегао међународни спор, чије је јаје?
20. Колико је 10 и 30?

Одговори:

1. Ј ели
2. Ћи
3. Пинкит
4. Није
5. "Свако дете има своје право на живот и слободу"
6. "Свако дете има право на живот"
7. "Свако дете има право на живот"
8. "Свако дете има право на живот"
9. "Свако дете има право на живот"
10. Не (је) ни један ни други
11. "Свако дете има право на живот"
12. "Свако дете има право на живот"
13. "Свако дете има право на живот"
14. "Свако дете има право на живот"
15. "Свако дете има право на живот"
16. "Свако дете има право на живот"
17. "Свако дете има право на живот"
18. "Свако дете има право на живот"
19. "Свако дете има право на живот"
20. "Свако дете има право на живот"

Резултати :

Сада погледајте своје резултате. Ако сте имали оволики број грешака ви сте :

0 = супер интелигентни - генијалац

1 - 2 = врло интелигентни

3 - 4 = прилично интелигентни

5 - 7 = осредњи - просечан тип

8 - 10 = (пре или при)глуп

11 - 14 = "сумњиво тежак" за околину

15 - 17 = 100% потврђени идиот

18 - 20 = "врло опасан" за околину

20. Ближи се крај, сумирају се утисци, долази први снег, кити се школа, новогодишњи и божићни празници...

Кажи Хвала, кажи Молим, кажи Опрости.....Насмеши се људима...Воли...Све остало се ионако дешава, а ово је скоро па довољно за сваки дан

Верујте у Деда Мраза

Желим да те подсетим Деда Мразе
да те чекам на крају стазе!

Нећу се љутити ако добијем,
ауто или авион на батерије,
или књигу што песму крије!

А, песма нека подсети Деда Мразе
да те осмех чека на крају стазе!

•

Већина људи се слаже са причом о Деда Мразу, да је био инспирисан животом Светог Николе, бискупа из четвртог века, који је постао познат као заштитник деце и по својим добрим делима. Зато је узет Свети Никола као инспирација за каснијег Деда Мраза. Бискуп је у свом детињству помагао деци којој је то било потребно.

У једном од познатих дела бискуп је помагао сиромашном племићу, који није имао за мираз своје три ћерке, па бискуп Никола са оцака баца три вреће злата. Још једно дело је када враћа три убијена младића у животе, а моли се за живот мртвог маринца, који поново почиње да дише. Након свих тих дела, бискуп Никола постаје светац заштитник.

Његов живот је био пун чуда и дела љубави. Али физички опис овог мистериозног добротворца је у расправи. Касније, у Европи, уметници су Мраза описивали као високог, мршаваг човека који је магичан и мало сабласан. Спољашњи изглед Деда Мраза је наставио да прима разне облике. Његово превозно средство, неке националности су тврдили да Свети Никола је путовао пешке, док су други тврдили да је јахао коња. Тако за изабрану коњичку опрему су узели модерне санке. Оне су, такође, узете из комбинације прича из различитих земаља. Идеја о санкама је из Скандинавије, а да Деда Мраз улази кроз димњак из Холаније.

Мраз је вековима мењао свој изглед, да би најприближнију слику данашњице описао 1822. године један њујоршки песник. Песник је Мраза описао као једаног веселог старог патуљка. Затим је 1862. године политички карикатуриста дао Мразу белу браду и косу. Тако да се и наредних 30 година допуњавао Мразов изглед, па је добио уместо зеленог црвено одело.

Резултат је био савршено љубазан заштитник новогодишњих празника, веселог изгледа, насмејаног помало избразданог лица, али су те боре на његовом лицу биле срећне боре.

Писмо ДЕДА -МРАЗУ
 ДРАГИ ДЕДА МРАЗЕ, ЈА СЕ ЗОВЕМ
 ВОЈСЛАВ МИЛОШЕВИЋ. ИДЕМ У РАЗРЕД 6,
 У ШКОЛУ ОИ "Ј.Ј. ЗМАЈ". ЈА ЖИВИМ У
 СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ, АДРЕСА МИ ЈЕ
 ВАСЕ СТАЈИТА БРОЈ ДВА. ЖЕЛЕО БИХ
 ОД ТЕБЕ ФУДБАЛСКУ ЛОПТУ И
 АКО НАЂЕШ ДРЕС КРИСТИЈАНА
 РОЧАДА ПАКОВАЋЕ ИЛИ ЛЕГО ЧИМА У ВЕЛИ
 ПОТПИСИ ВОЈСЛАВ МИЛОШЕВИЋ.

Писмо Деда Мразу 05.12.2013

Деда Мразе, зашто те сви
 зову Деда? Јесу ли ти сви сви
 учуци? Пази се Швабице мог куће. Ако
 не донесеш поклоне он ће те
 појести! Хи хи, хи. Имаш ли ствар рне
 детење криве? А што се
 тиче поклона, то још не
 знам. Шта год, и ја те много
 волим Деко Мразе!!!
 Твоја учуница
 Маша Ковачевић
 Сремска Митровица
 Јован Јовановић Змај 12

Писмо Деда Мразу 03.12.2013
 Драги Деда Мразе!
 На почетку желим да те пуно поздравим. Зовим се Андриј
 Митровић. Имам седам година и идем у први разред
 Основне школе "Јован Јовановић Змај" у Сремској
 Митровици. Ја сам чур да ти волим да обредујеш добру
 децу новогодишњим поклонима. Пошто се ја пуно трудим
 да будем добар дете и добар њак, надам се да
 ти и мене обрадоваш поклоном. Пуно бих волео и
 молим те да ми поклониш игру Карга света, као и неко-
 лико слаткиња. Ја би ме стварно узренило! Желео бих да сва
 деца света добију поклоне од тебе.
 Пуно те поздравља Андриј!
 Андриј Митровић
 Из Основне школе "Јован Јовановић Змај" Сремска Митровица

Молио ме Снешко да променим климу,
да урадим нешто, да продужим зиму,
јер кад сунце гране ил' боље побесни,
тад Снешко потече ко вода у чесми!

Молио ме Снешко да променим климу,
ја ћу урадити нешто – променићу риму,
па кад сунце гране ил' боље побесни,
нека живи Снешко заувек у песми!

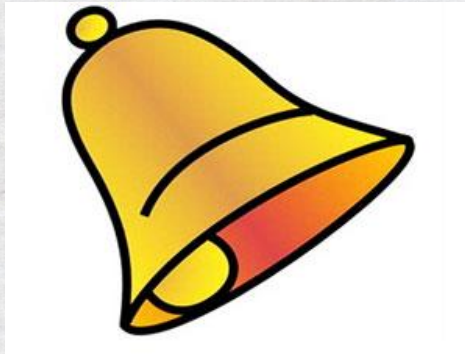
•

Стигао је први снег,
нечујно и смело
покрио је брег
и обојио све у бело.

Завејао је и путић,
што скреће и кривуда,
као дивљи поточић,
ко зна где и куда.

И нашу топлу кућу
посетио је крадом,
негде у сванућу,
па продужио градом
да и тамо направи
опет проблем исти
и проблем прави:
Ко ће снег да чисти?

КОЛИКО ЈЕ СТАРА НОВА ГОДИНА?

Симболично, Нова година представља обнављање живота, а обичаји везани за тај дан вуку корене из далеке прошлости. Слављење одласка старе и доласка нове године је прастари религијски, друштвени и културни образац у скоро свим деловима света.

Историја прослављања Нове године није поуздано утврђена, али се сматра да су Вавилонци то чинили још пре 4.000 година. Римљани су такође славили Нову годину, али се њихов календар мењао са сваким новим владаром све док римски Сенат 153. године пре нове ере није "устоличио" 1. јануар за почетак Нове године.

Немци су, према једном од низа тумачења, први у 16. веку увели обичај кићења јелке. Легенда каже да је кићење започео утемељитељ протестантизма Мартин Лутер.

Лутер је, шетајући кроз шуму, био задивљен хиљадама звезда које су светлуцале кроз грање јела. Толико је био очаран приказом да је одсекао мало дрво и однео га кући својој породици. Да би оживео исту лепоту коју је видео у шуми, закачио је и мале свеће на гранчице.

У Европи и Америци кићење јелке постаје популарно у 18. веку.

И данас се широм света, уз пуно буке и помпе, шампањац, размену поклона и ватромет, слави наступајућа година. Неки новогодишњи симболи опстали кроз све цивилизацијске мене.

Један од најатрактивнијих симбола је новогодишња парада, уобичајена код многих народа. Стварање заглушујуће буке које потиче из ритуала терања злих демона, такође се задржало у многим крајевима света - али данас као лупање у лонце и тигање, куцање чашама, звоном звона, бубњевима, сиренама, музиком.

Иако многи мисле да су новогодишња зарицања новијег датума, традицију су започели још Вавилонци, а њихова је одлука налагала враћање посуђеног оруђа за рад. Модерна зарицања најчешће се односе на престанак пушења, држање дијете, здрав начин живота, штедњу, више учења, верност...

Нова година је традиционално и време окупљања - породичног, са пријатељима, на организованим прославама и то у свечаним оделима, с посебном бригом о изгледу, украшавањем ентеријера и екстеријера.

Свака земља има и понеку специфичност.

У Грчкој се прослава поклапа с прославом светог Василија, једног од оснивача Грчке православне цркве. Тада се сервира Василопита или торта светог Василија, у коју се утисне сребрни или златни новчић. Ко новчић пронађе, биће посебно срећан у Новој години.

Данци у новогодишњу ноћ улазе са много разбијених тањира испред кућног прага. Стари тањери чувају се целе године и у поноћ се бацају пред улазна врата пријатеља. Много разбијених тањира симболизује друштвено богатство - пријатеље.

Јапанци читавог децембра одржавају забаве под називом *Боненкаи*, којима је циљ да се оставе лоше ствари за собом и припреми се за нови почетак. Звона будистичких храмова звоне 108 пута како би отерала 108 људских слабости, а након тога се сви смеју терајући смехом зле духове.

Кубанска традиција налаже да се у поноћ поједе 12 грејпова, који симболизују месеце године, а поштовање тог обичаја треба да донесе срећу.

Аустријанци на Нову годину, као десерт уз свечани ручак, припремају сладолед од ментола у облику детелине с четири листа. Стари сицилијански обичај каже да ће срећа доћи онима који на Нову годину једу лазање.

Кад закуца поноћ, Шпанци морају да поједу 12 зрна грожђа - по једно за сваки месец.

Норвежани се чисте пудингом од пиринча у којем је скривено једно зрно бадема. Особу која пронађе бадем пратиће срећа.

У Бразилу је обичај да се у новогодишњој ноћи носи бела одећа за срећу и мир у години која следи.

Холанђани се за дочек припремају пекући крофне јер верују да то доноси срећу.

Цела Латинска Америка уочи Нове године тражи гаћице одређене боје, у зависности од земље до земље - црвене, розе или жуте. У неким земљама обичаји налажу да се веш обуче наопачке.

Италијани најбучније прослављају Нову годину јер што већа бука, зло ће брже побећи. Из куће бацају све старе, непотребне ствари, од намештаја до одеће, и то кроз прозор.

У готово свим народима поноћ се дочекује упућивањем најлепших жеља и пољупцем који није само дељење тренутка еуфорије, већ и завет блискости у долазећих 12 месеци.

Распуст је дошао сви се веселе,
на спавање иду странице беле.

Заслужен одмор свакога чека,
игра и песма, и радост понека.

Школе ће бити, биће и књига,
ал' сада се пева "баш ме брига"!

•
У Новој години желим
да буде све што није било,
и да се оствари све што се снило,
да у срцу гнездо свију ласте
и да свако од љубави порасте...
До звезде или комете бесне
где су панталоне кратке, а ципеле тесне,
где све је мало, а бива се већи,
када се воли искрено ћутећи!
У Новој години желим
да нам од љубави порасту крила,
и полете жеље које она скрива!

•
Децо снова,
Срећна вам година Нова!
Желим вам да читате лепе књиге,
школу без иједне бриге,
сваки дан пуно музике и песме
и да имате идеје бесне.
Играчке да вам падају ко киша,
да имате пуно слаткиша,
целе године пуно шала и смеха
и да буде симпатија нека.
Желим вам још распуст кад одобре просветари,
а за све остало још увек сте мали.

•
Нека данас у срцу буде места
за љубав, за радост и пољубаца двеста!
Нека буде места за снове и маштање,
за опроштај и праштање.
Нека нам срца буду племенита,
а дела добра, знаменита!
Нека буде здравља и буде веселја,
и нека нам у срцу буде жеља,
да нас вера кроз живот води,
мир Божји,
Христос се роди!

**ДРАГИ НАШИ ЂАЦИ, ВЕЛИКИ И МАЛИ,
Желимо вам да у миру, слози, радости и весељу проведете жељно очекиване
новогодишње и божићне празнике. Деда Мраз, Божић Бата или како га већ зовете,
да вам донесе пуну корпу здравља, смеха, шале и оно што сте целе године
очекивали.**

**Распуст који је на прагу проведите што више на свежем ваздуху, у дугим
шетњама, радостима на леду. Дружите се, волите се и уживајте.**

**Срећну Нову годину и Божић желе вам уредници часописа и колектив Основне
школе „Јован Јовановић Змај“!!!**

21. Ми смо уредници.....

Наставница српског језика Маја Грујичић и библиотекар школе Оливера Мудрић са ученицима: Милица Маштраповић, Милана Достанић, Ана Милутиновић, Данијела Млађеновић, Теодора Симић, Јелена Селаковић, Мирјана Поповић, Невена Станкић, Исидора Ћирић, Јована Манојловић, Марија Николовски, Катарина Петковић, Мирта Живић, Никола Владић, Александар Божић, Михајло Тупец, Лука Иванић и Марко Јаношевић
Поред њих ту су и : Наставник ликовне културе Предраг Ковачић, Милица Крстић, Анастасија Радић, Мина Јеленковић и Тамара Потколњик

Лист ученика ОШ „Јован Јовановић Змај“
Главни и одговорни уредници:
Маја Грујичић, дипломирани филолог-србиста
Оливера Мудрић, библиотекар

Лектура и коректура:
Маја Грујичић, дипломирани филолог-србиста

Уређивачки одбор:
Оливера Мудрић, библиотекар
Предраг Ковачић МА, професор ликовне
културе
Драгана Бенић, педагог

Насловна страна и техничка подршка:
Предраг Ковачић МА, професор ликовне
културе

Чланови новинарске секције

Издавач: ОШ „Јован Јовановић Змај“
Сремска Митровица

Електронско издање

Сремска Митровица, децембар, 2013.